Războiul de mâine...

1) O casă americană filmează noaptea, o scenă de război. — 2) Conrad Veidt, turnează o scenă impresionantă în tranşee. **Şi acum realitatea.** — 3) Un nou sistem de reflectoare pentru descoperirea avioanelor. — 4) Avioanele sunt urmărite de aceste reflectoare. 5) Un hydroavion de bombardament excepţional de rapid. — 6) Un nou automobil blindat.

Iată alături, câteva fotografii interesante, reprezentând fizionomia eloquentă a ceeace va însemna războiul viitor. După cum vedeţi, imaginaţia regisorilor nu este cu nimic mai prejos decât realitatea aspră, căci clişeele de faţă sintetizează, destul de palid de altfel, pregătirile intense ce se fac în toată lumea, în vederea flagelului viitor.

Intre înscenare şi realitate, se strecoară însă actualitatea rău prevestitoare din jurul nostru şi din Orientul îndepărtat. In Europa, milioane de şomeuri se zbat în mizerie cumplită, fără să se fi putut naşte încă, forţa omenească în stare să dezlege paradoxul economic, al rezultatelor neînţelese pe care le provoacă supraproducţia mondială. Intr'o parte a lumii, oamenii mor de foame, iar în alta, hambarele cu grâne sunt mistuite de focul aducător de preţ mai bun. Economia politică, pe care flămânzii de peste tot, nu au de unde o cunoaşte, explică logic fenomenul acesta, fără să reuşească însă să-i găsească şi leacul salvator.

Sărăcia generală, spectrul mizeriei universale, n'a putut să alunge tendinţa revanşardă a multora din învinşii războiului trecut, şi împinge spre pierzanie pe alţii, pe cât mai mulţi. In pragul conferinţei dezarmării generale, fiecare ţine să fie cât mai «echipat». Peste tot se lucrează cu asiduitate la pregătirea materialului de război, ca şi cum întrunirea areopagului mondial, ar fi preludiul unei expoziţii de întrecere technică între ţări. Pe ascuns, sau la lumina zilei se fabrică tunuri de calibru mare, se pregătesc cuirasate sau se perfecţionează tankuri de construcţii noi şi originale. Avioanele de bombardament s'au înmulţit în toată lumea, fiecare ţară vrând să aibă cât mai multe şi cât mai capabile de a distruge pe inamic.

Şi ce să mai vorbim de gaze, de zeppelinuri, de submarine şi de toate celelalte ustensile menite să distrugă tot ce puterea de muncă a omului a realizat după ani şi ani de trudă.

La Liga Naţiunilor, toată lumea este de acord că Pacea Universală constitue garanţia progresului mondial. Ce folos însă că la conferinţa dezarmării, toată lumea va veni înarmată până 'n dinţi ?

Se va rezolva astfel situaţia milioanelor de oameni cari au ajuns să nu mai aibă nici de unde cerşi? Cert este însă, că gluma e impinsă prea departe şi să fereasca Dumnezeu să ajungă acolo unde nici cei mai flămânzi dintre flămânzi n'o doresc...

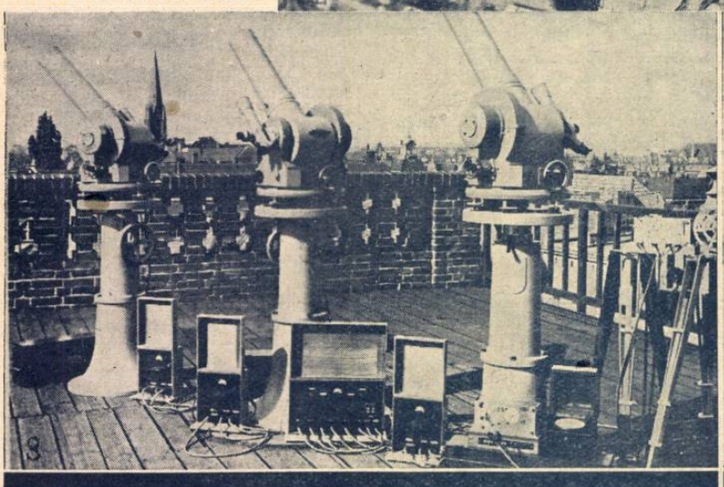

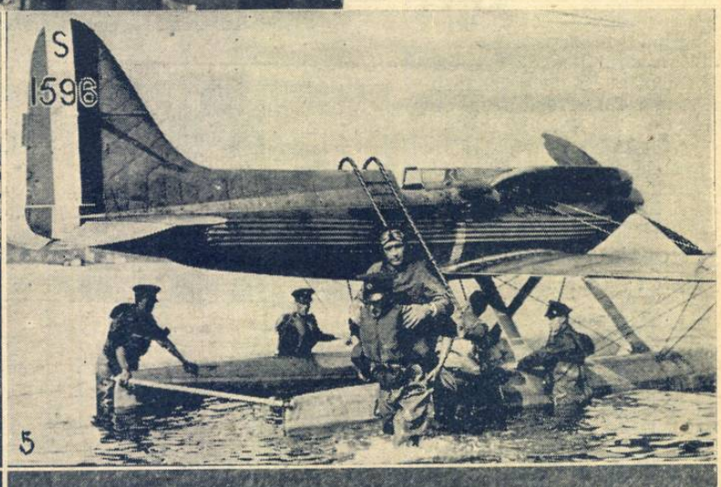

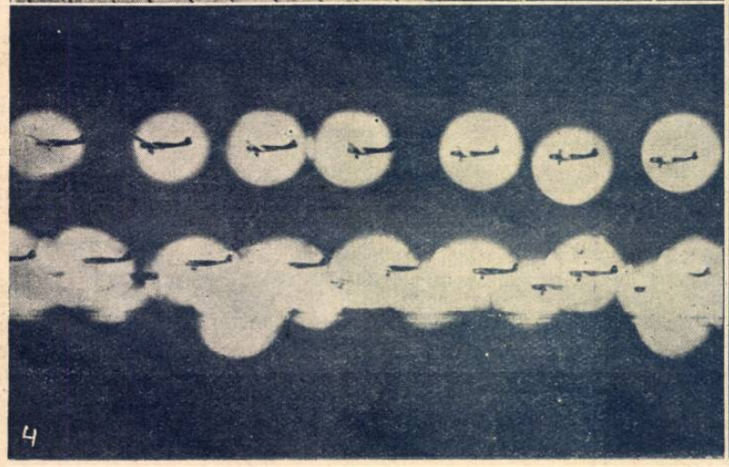

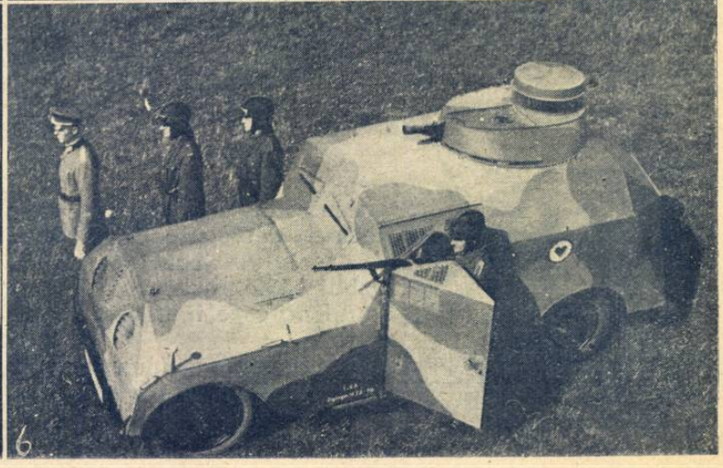

JOCURI

Joc de cuvinte încrucișate

de *Al. Dobrinescu-Aledo*, student.

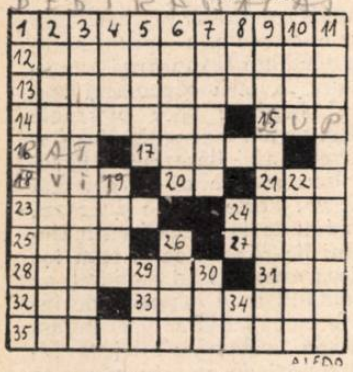

Orizontal: 1) Dezordonat; 12) Se zice de averea soției în afară de zestre (pl.); 13) Pătrunsesem (fig.); 14) Strengar; 15) Interjecție ce imită zgomotul săririi; 16) Nasul porcului; 17) Sprintenă; 18) Mă feresc de ceva neplăcut; 20) Râu în Franța; 21) De mare merit (fig.); 23) Rachiu din spuma și siropul trestiei de zahăr; 24) Numele a doui munți în Pirinei; 25) Divinitate egipteană simbolul forțelor naturei; 27) Pun în rânduială; 28) Necăjiră; 31) Mama neamului omenesc; 32) Literă grecească; 33) Îndrăsneț până la nesocotință; 35) Inscriseră numărul de ordine al fiecărui soldat dintr'un regiment, în registru.

Vertical: 1) Înveselisem (fig); 2) Transmisă (fig.); 3) Dispus în pături suprapuse; 4) A subsista (sens învechit); 5) Suferă cu tărie; 6) Pune ceva lângă altele; 7) Golf al Baltiicei între Rusia și Suedia; 8) Culoare de cărți care bate pe toate celelalte; 9) Scoseseră viță tânără; 10) Interjecție ce exprimă durere; 11) Întârziară o acțiune în așteptarea unei ocaziuni favorabile; 19) Cel mai mare afluent al Dunării; 22) Principiu sigur; 26) Trăsură ușoară cu 4 roate; 29) Se ivi deodată (Mold.); 30) Adverb (Mold.); 34) Supranumele unui artist de cinematograf, irezistibil comic american.

Poezia ascunsă

de *Ionel C. Ionescu-Băicoi.*

1. 🐻🐻🐻🐻🐻
2. 🐻🐻🐻🐻🐻🐻🐻
3. 🐻🐻🐻🐻🐻
4. 🐻🐻🐻🐻🐻🐻🐻🐻
5. 🐻🐻🐻🐻🐻🐻🐻
6. 🐻🐻🐻🐻🐻🐻
7. 🐻🐻🐻🐻🐻🐻🐻
8. 🐻🐻🐻🐻🐻🐻🐻
9. 🐻🐻🐻🐻🐻
10. 🐻🐻🐻
11. 🐻🐻🐻🐻🐻🐻🐻
12. 🐻🐻🐻
13. 🐻🐻🐻
14. 🐻🐻🐻
15. 🐻🐻🐻

In locul floricelelor negre se vor pune litere. Astfel se vor forma 15 cuvinte orizontale cu următoarele semnificații:

1) Numele eroinei unui roman al M. S. Regina Maria; 2) Intendent militar; 3) Sidef; 4) Maximă; 5) Servitor domnesc; 6) Mare nevoie; 7) Războinic; 8) Giulgiu (Tr.); 9) Tablă de cositor; 10) Tipul popular al nerodului; 11) Cusut margine de margine; 12) Personaj legendar; 13) Haină; 14) Fortificațiunea unui oraș; 15) Bucată de lemn cu care se astupă o butie găurită.

Din literele cuvintelor aflate așezate într'o anumită ordine se va forma o strofă dintr'o poezie de Eminescu. (Silabele inițiale ale cuvântului al doilea și întâiu sunt primele litere din strofă).

Șarada

de *M. Zaporojetz.*

Sunt o provincie-alipită
În urma marelui război;
Și România întregită,
Mă izbăvise de nevoi...
Drept cap, hazardu-mi rezervase,
Doar o măsură de teren.
La coadă însă, îmi fixase —
Un fel de munte ambigen!...

Soluțiile jocurilor din „O. L" No. 49

REFLEXUL OGLINDEI

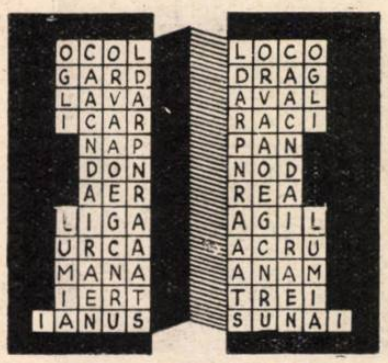

JOC DE CUVINTE INCRUCIȘATE

ANAGRAMA

SACRU :

CRAUS
CURSA
CARUS

C.C.C. — S.A.S.

Amintim din nou, că fiecare deslegător, trimițând soluțiile jocurilor, va trebui să le însoțească de bonul pe care îl atașăm la revistă.

Atragem atențiunea deslegătorilor că nici o soluție nu va fi luată în seamă fără bonul corespunzător.

POȘTA JOCURILOR

Pincu A. Saul-Piasa. Focșani — Din nou aveți în jocul dv. cuvinte fără semnificații. anagrame etc. etc. (deși pătrățelele negre sunt... ca frunza și ca iarba) Dv. scrieți : ARABU : popor (articulat) când articulat este ARABUL. Ne supără că ne trimeteți — și cam des — asemenea inexactități de cari probabil că vă dați seama.

Lică I. Constantinescu. Roșiori-de-Vede. — În jocul infinit cuvintele nu se încalecă suficient și aveți : trup-pușcă. Încălecarea trebue făcut astfel : ALBA IULIA—IULIA HAȘDEU.

Nicolae L. Petrescu. — Din jocurile trimese se vor publica metagrama și jocul infinit. Șarada (tu-tun) este arhicunoscută și aveți rime foarte slabe (găsiți — uniți, că toți — aflați) Palestina ? s'a mai publicat. Am scris aci de multe ori că de jocuri în triunghiu ne ferim.

Eva Zilberman. Galați. — Soluțiile jocurilor din „O. L." No 47 ne-au sosit cu întârziere.

Gică Ștefănescu. Pitești. — Ca mai sus.

Studentul Ing., Urziceni. — Nu.

Sorel Avramescu. Constanța.. — Vă public la „Au mai deslegat..." fiindcă ne sosesc târziu deslegările.

Totelus Emanoil. — Pentru doui deslegători dorim două bonuri anexate. Astfel că nu-l putem publica și pe d. M. Ștefănescu.

Constantin I. Gheorghe, Curtea-de-Argeș. — Vrei să ne certăm cu Arghezi ? Metagrama slabă. Restul se va publica în limita posibilităților. Mai trimeteți.

Take B. Stoicovici, Perișor (Dolj): De ce trimeteți doui deslegători cu un singur bon?

Ionel C. Ionescu-Băicoi. — La jocul literelor trebue să dea un cuvânt cel puțin inițialele (dacă nu și finalele).

AU DESLEGAT TOATE TREI JOCURILE:

Bârlad: Mircea Grossu-Migro.

București: Fănică Nicolaescu-Balș, Locot. Noel S., Nicolae L. Petrescu, Nicu St. Lăzărescu, Gh. T. Avramescu, Getta Cotârță, Lury S. Wolf, Theodor Calfa.

Buzău: Valery Iliescu și Gheorghe Țițeică (pe viitor, vă rog, două bonuri).

Câmpina: Nicu C. Slavu-Sfinx, Sigmund Boniowski.

Constanța: Sorel Avramescu, Jean Dumitrescu-Goiceanu.

Craiova: Cernaucă P. Ștefan, Barbu Cismărescu-Barcis.

Curtea-de-Argeș: C-tin I. Gheorghe.

Galați: Ionescu T. Ștefan.

Goicea-Mare (Dolj): Zuican M. Oprea.

Iași: Ovidius Idriceanu-Igrov.

Ploești: Theodor Stoicescu, George Negroiu, Florica Wilhelm.

Stănești (Muscel): Jan C. Moisescu.

Târgoviște: Fanny Martinique.

Timișoara: Mihai Ruje, Romescu I. Ioan, Iochin Aurel.

Urziceni (Ialomița): Traian Gh. Roman-Ing.

Vâlsănești (Argeș): C-tin Ghinette.

AU DESLEGAT REFLEXUL OGLINDEI ȘI JOCUL DE CUVINTE INCRUCIȘATE:

Bacău: Nicolae I. Dumitrescu, Isac Horenștein, Jean Hirsch.

București: Elena și Anton Georgescu, George Dumitrașcu, Maria G. Popescu.

Perișor (Dolj): Sandy și Take B. Stoicovici.

Ploești: David I. Mendel.

Silistra: Ing. Agr. N. Nacov.

AU DESLEGAT REFLEXUL OGLINDEI ȘI ANAGRAMA:

Arad: Paulina Leopold Feinsilber.

Brașov: Ionel Constantinescu, Corina Zgârcitu.

București: Toteluș Emanoil, Alfons dr. I. Georgescu, Gaby Ing. Popescu.

Buzău: Nicu Gr. Arsene.

Pitești: Nicușor V. Georgescu.

Râmnicu-Sărat: Țicuță M. Comănescu.

Târgoviște: Tine Goldenberg.

AU DESLEGAT JOCUL DE CUVINTE INCRUCIȘATE și ANAGRAMA:

Brașov: Ernestina și Cocuța Schwartz, Elle și Rebeca Safir, Carol și Kiki Schein.

București: Simion Margulius, Ortansa Pavelescu, Popescu Marilena și Nicușor Kirițescu.

Orșova: Nicolae Vlădoiu și Lulu.

AU DESLEGAT NUMAI REFLEXUL OGLINDEI.

Arad: Stoicescu Vasile și Smaranda.

Brăila: Alfons Katz și Panait Simionescu.

Brașov: Pamfil Burada, Anton Popescu, Mitzy Iscovici, Izu Schein, Alexandru Popa.

București: Urseanu V. Pavel, Nicu Pavelescu, Lucicuța Sch., Robert Dunăreanu, Melania Cristoforeanu, Sigmund Zwiebel, Weissendorf Samy, Victor Bădulescu.

Buzău: Mihăilescu Costache.

Câmpina: Alfred și Luciliu Abramovici.

Caracal: Tina Ionescu.

Craiova: Didina și Ana Klein, Bebe și Victor Dragotă, Samy și Marcu Mareus, Elvira și Strul Haimovici.

Focșani: Mauriciu Herșcovici.

Galați: M. V. (?) Mârza.

Iași: Cohn Dorina, Ionel și Iosif Moisescu, Elisabeta și Nicușor Davidescu, Alexandru și George Constantinescu.

Oradea-Mare: Lucica și Tony Daia, Al. O. Oțeleanu, Hertz G.

Pitești: Elena și Vasile V. Georgescu.

Ploești: Fanny I. Mendel, Robert Constantinescu, Radu Popescu.

Râmnicu-Vâlcea : Alexandru Ghițescu.

Roșiori-de-Vede (Teleorman) : Lică I. Constantinescu.

Sinaia : Marilena N. Constantinescu, M. A. D. Hertz, M. Austriac, M. Virgil, M. Weissendorf, M. Willy, M. Bum., M. Șaraga, M. Schwartz.

Vaslui : Ionescu St. Elvira.

(Urmează în pag. 1229)

Agricultură modernă

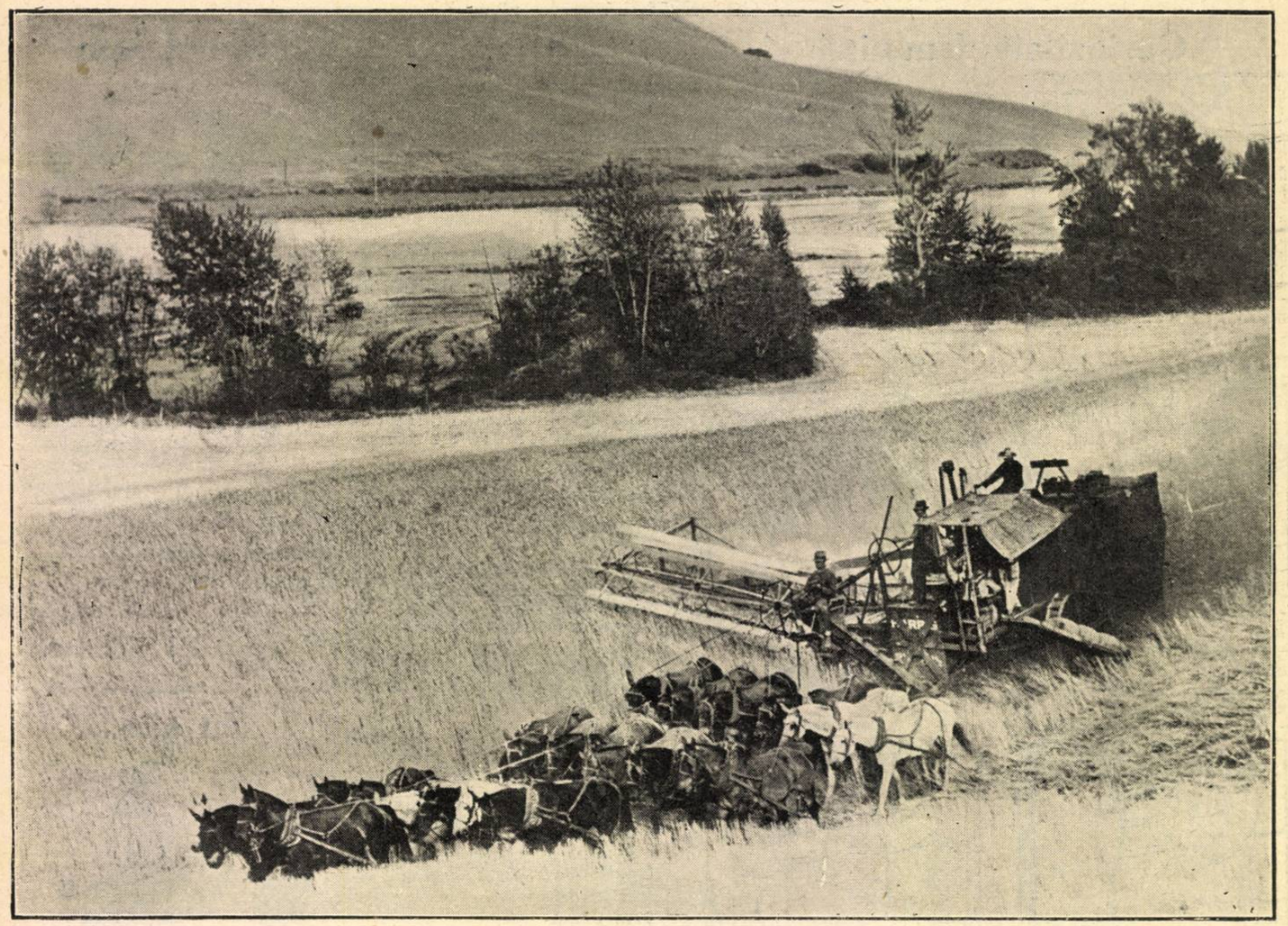

(Foto «New York Times», Ltd., Berlin)

Se ştie că pe valea Nilului pământul binecuvântat dă două şi chiar trei recolte pe an. Iată pe moşia imensă a unui cultivator englez, o maşină uriaşă trasă de 21 de cai care seceră, treeră şi bagă în acelaş timp în saci, grâul recoltat.

Soluţiile jocurilor

AU DESLEGAT NUMAI JOCUL DE CUVINTE INCRUCIŞATE :

Bălţi: Surica şi Corina Schwartz, Etty Feinştein, Alfred Züssmann.
Bucureşti : Victor V. Popescu, Tudor Constantinescu, Pavel Zurbagiul, Iosef Grünberg.
Constanţa : Anton Scarlat Marinescu.
Giurgiu : Nella şi Mihai Ionescu, Alfred Kiriţescu.
Satu-Mare : Carol Basarabescu.

AU DESLEGAT NUMAI ANAGRAMA :

Bucureşti : Făgărăşanu I., Popescu Dumitru, Jeana Cahane, Militaru I., Nicolae Herescu, Emanuel Silbermann, Hirsch Marioara, Smaranda Rădulescu, Mihail Săvulescu, Mircea Georgescu şi Radu.

PRIN TRAGERE LA SORŢI AU CAŞTIGAT :

Premiul reflexului oglindei : Cernaucă P. Ştefan (Craiova).

Premiul jocului de cuvinte încrucişate : George Negroiu (Ploeşti).

Premiul anagramei : Gh. T. Avramescu (Bucureşti).

*

Persoanele câştigătoare sunt rugate a ne trimite exact adresele spre a li se putea expedia premiile.

AU MAI DESLEGAT JOCURILE DIN „O. L." No. 48 :

Bucureşti: Copelmann Titi, Gh. Theodorescu-Ibăneşti, Nelu C. Vartolomeu, Octavian T. Rădulescu.
Buzău : Nicu Gr. Arsene, Răducu I. Muşat.

„Oglinda Lumii" No. 51

BONUL JOCURILOR

Caracal : Ernest Gessner, I'ic T. Lupiţa.
Constanţa: Gh. Cbiriac.
Craiova: Gh. I. Ciobanu.
Curtea-de-Argeş: Constantin I. Gheorghe.
Drăgăşani (Vâlcea) : Wilhelm Layci.
Focşani : Pincu A. Saul-Piasa.
Galaţi : Dorondoc Ovidiu.
Odorhei : Nely şi Lya Sandu.
Orşova: Petroiu P. şi L. Jeni (şi pentru dv. trebue un bon ; îl aşteptăm în viitor).
Piteşti : Peligrad Nicolae.
Râmnicu-Vâlcea: Petruş P. Stănescu.
Roşiori-de-Vede : Lică I. Constantinescu.
Sulina: Aurelia Tănăsescu.
Turnu-Severin: Rică Timoftescu, Ticu Nacov.

Cititorii revistei noastre cari vor face până la 20 Ianuarie 1932 un abonament de un an la „Oglinda Lumii" primesc GRATUIT un calendar bloc „Eminescu" pe anul 1932.

Reamintim că abonamentul pe un an la „Oglinda Lumii" se ridică la modica sumă de lei 250.

Cum devine impermeabilă o stofă

Pentru a face ca o stofă să devie impermeabilă, dizolvăm pe de o parte un kg. de piatră acră în 32 litri de apă; pe de altă parte un kgr. de acetat de plumb într'o cantitate egală de apă. Se amestecă cele două soluţii şi se obţine un precipitat pulverulent, care e sulfat de plumb. Turnăm atunci în altă sticlă lichidul, care reţine acetatul de aluminium şi muiem în el stofa pe care voim s'o facem impermeabilă. După aceea trebue doar să mai frecăm puţin stofa timp de câteva minute, după care o punem să se usuce în aer liber.

Pe stofele astfel preparate, apa se scurge în picături. Dacă le expunem apoi ploii celei mai violente, rămân uscate în interior ca şi când ar fi stat închise şi, spre a le usca cu desăvârşire suprafaţa, ajunge să le scuturăm cum se scutură o haină de praf.

Procedeul acesta dă rezultate perfect higienice, căci stofele nu devin numai impermeabile faţă de apă, ci rămân cu totul impermeabile faţă de aer şi transpiraţie, un avantaj pe care nu-l posedă celelalte procedeuri.

ACTUALITATEA IN CARICATURA

Curiozitate fem'nină

— Cum trebue să completez această foae de recensământ?
— Iscăliţi aici.
— Tot numele?
— Da, numele şi pronumele.

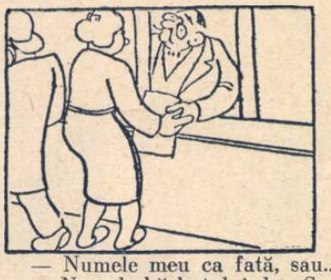

— Numele meu ca fată, sau...
— Numele bărbatului d-v. Sunteţi măritată?
— Nu...
— Atunci numele de fată!

— Am vrut să spun: sunt văduvă.
— In cazul acesta numele decedatului.
— Decedat? Bărbatul meu n'a decedat, el este mort!
— Bine.. bine, e acelaş lucru.

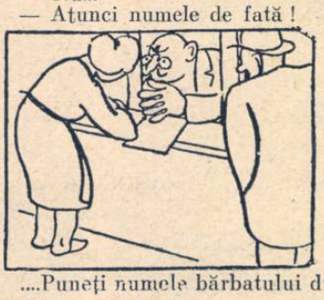

....Puneţi numele bărbatului dv. mort.
— Numele şi pronumele?
— Nu! Numele lui şi pronumele dv.

— Bine... bine... nu vă supăraţi domnule. In ce ordine?
— Tot aşa ca la biroul populaţiei?

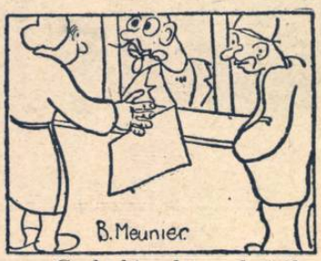

— Ca la biroul populaţiei?
— Da... s'a înţeles?
— Desigur.... Numai că... uite... nu ştiu să scriu.

TRUC

— Nu pricep cum reuşeşti să obţii mereu bani dela soţul tău.
— Foarte simplu. Ii spun că-l părăsesc şi că mă întorc la mama; atunci îmi dă imediat bani de drum.

Inegalitate

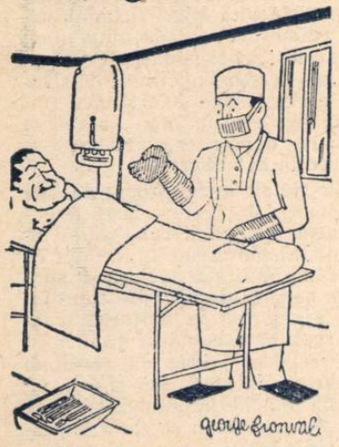

— Uf! grea e viaţa. In timp ce unii dorm, alţii asudă lucrând!

CÂND SOŢUL VINE TÂRZIU

— La ora asta se vine, ticălosule? Cât e ceasul acuma?
Soţul vrea s'o tempereze şi profitând că în odae e întuneric răspunde:
— Dar bine draga mea, nu-i târziu. E deabea 10.
Deodată însă ceasul din perete bate ora 1. Nevasta sare enervată:
— Auzi? A bătut ora 1.
— Bărbatul răspunde candid:
— Ce vrei draga mea. Ceasul nu poate să bată zero.

COPIII DE AZI

— Fräulein, mi-ai promis o sărutare dacă îmi voi face temele. Ei bine, lecţia e gata.
— Pentru că ai fost sârguitor vino să-ţi dau o sărutare.
— Nu mie Fräulein; am vândut-o lui Ionel pentru zece lei.

GREŞELI DE ACORD

— Calul şi vaca este pe câmp. Ce e greşit în fraza aceasta, Ionescule?
— Domnule profesor, trebuia pusă întâiu dama.

DIAGNOZA FALŞĂ

— Ai pus vre'odată o diagnoză falşă, d-le doctor?
— Da o dată. Am spus că-i indigestie şi apoi s'a constatat că omul era destul de bogat să suporte o operaţie de apendicită.

EXPLICABIL

— De ce s'a însurat totuşi Popescu?
— I-a fost teamă că dacă nu va avea urmaşi, va dispare numele lui de familie.

SINCERITATE

— Acum că suntem căsătoriţi, spune-mi dragă ce ai fi făcut dacă n'aşi fi vrut să mă mărit cu tine.
— O, foarte simplu, aşi fi depus bilanţul la tribunal.

CONFUZIE

— Vezi, băete dragă, ce poate face omul când e muncitor? Imbogăţescu a venit în capitală cu o singură cămaşă şi acum are un milion.
— Doamne Dumnezeule! Dar ce o fi făcând el cu un milion de cămăşi?

SCAMATORIE

— Inchipueşteţi tăticule, scamatorul dela teatru a transformat o hârtie de o mie de lei într'o floare.
— Asta nu-i minune. Mama ta transformă o hârtie de o mie într'o pălărie.

GARANŢIE

— Cine-mi garantează că-mi veţi restitui suma pe care mi-o cereţi?
— Vă dau cuvântul de onoare al unui gentleman.
— Bine, veniţi atunci cu gentlemanul.

Sfatul bun

— Aţi cumpărat maşina pe care vi-am recomandat-o eu?
— Păi, nu se vede?

LOGIC

— Tăticule, de ce se zice totdeauna limbă maternă?
— De! fiindcă tata rar poate vorbi şi el.

Nu ştie...

— Te-ai logodit?
— Nu ştiu. Nu am mai văzut de o lună pe impresarul meu matrimonial.

Amatoare de artă

Doamna: Ah! Dacă aşi putea cunoaşte pe artistul care a făcut acest portret.
Pictorul (flatat): Permiteţi-mi să mă prezint.
— **Doamna:** Ah! Domnule sunt încântată. N'aţi putea să-mi dați adresa croitorului care a făcut rochia acestei doamne?...

La şcoală pe ski

Intr'o mică localitate din Alpii Bavarezi, elevii unei şcoli primare au fost obligaţi să vină la şcoală pe ski. Regulamentul alcătuit ad-hoc, după ce enumeră foloasele acestui sport, interzice elevilor să întrebuinţeze alt mijloc de locomoţiune decât ski-ul. In clişeul nostru îi vedem făcând exerciţii de ansamblu pentru a se conforma regulamentului.

S'au eftinit şi cărţile literare

Editura „Eminescu" urmând linia de conduită care şi-a impus'o reducând la jumătate preţul revistei „Oglinda Lumii" reduce de astădată în mod simţitor şi preţul cărţilor sale literare.

10 lei volumul

Henri Murger: In noaptea nunţii Lei 10
F. M. Dostoievski: Vrăjitorul » 10
Bjornstierne Bjornson: Poveste de dragoste » 10
Jean Richepin: Povestire din lumea nouă » 10
M. Lermontov: Bela » 10
N. Gogol: Răzbunarea groaznică » 10
Gabriele D'Annunzio: Pisica (Nuvele) » 10
Charles Folley: Fiul Lupilor de Mare » 10
Maurice Level: Naufragiaţii vieţii » 10
R. Benim: Rivala » 10
V. C. Rondy: Secretul Principesei » 10
Charles-Henré Omessa: Misterul Romanovilor » 10
Ursula de Epinghoven: Tainele Curţii germane » 10
Bekir Aga: Memoriile unui Eunuc » 10
René Cazal: Voluptăţile războiului » 10
Miguel Zamacois: Accidentul » 10
Honoré Balzac: Iubita Imaginară » 10
André Theuriet: Coleta » 10
Lynkeus: Micuţe Bucureştene (Frivolităţi) » 10
Cady: Mica cerşetoare » 10
B. P. Haşdeu: Sic Cogito » 10

15 lei volumul

Ivan Turgheniev: Eroismul Dragostei Lei 15
Alex. Puskin: Fata Căpitanului » 15
Guy de Maupassant: Nuvele » 15
Georges Meirs: Pata de sânge » 15
Mihail Eminescu: Geniu Pustiu » 15
I. L. Caragiale: Cănuţă om sucit » 15
Dr. I. Frumuşanu: Cum să întinerim » 15
Eugen Todie: O iubire » 15
Lia Hârsu: Impărăţia de zăpadă » 15

20 lei volumul

Edgar Allan Poë: Aventurile lui Gordon Pym » 20
J. Kessel: Nopţi Siberiene » 20
Ivan Turgheniev: Un Cuib de Nobili » 20
Lew. N. Tolstoi: Moartea lui Ivan Ilici » 20
F. M. Dostoievski: O femee blândă » 20
Emil Zola: Ispăşirea » 20
George Ohnet: Prinţul Fatal » 20
Gabrielle D'Annunzio: Tragedia a două fecioare » 20

Biblioteca „Orizontul"
25 numere
5 Lei fiecare volum Lei 5

20 lei volumul

Jules Mary: Păcatul Mamei Lei 20
Jules Mary: Răzbunarea Spaniolei » 20
Georges Meirs: Enigma Trenului 13 » 20
Valentin Mandelstam: Jim Blackwood Jokeu » 20
Louis Hemon: Battling Malone » 20
Victor Eftimiu: Kiriachiţa » 20
C. Cosco: Grădina lui Dumnezeu » 20
I. Greculescu: Cronicile lui Popic » 20
Maurice Leblanc: Arsene Lupin, Gentlemen Apaş » 20
Maurice Leblanc: Arsene Lupin, contra lui Herlock Sholmes » 20
Maurice Leblanc: Arsene Lupin, Acul scobit » 20
Maurice Leblanc: Arsene Lupin, 813 » 20
Maurice Leblanc: Cele trei crime ale lui Arsene Lupin » 20
Maurice Leblanc: Dopul de Cristal » 20
Maurice Leblanc: Confidenţele lui Arsene Lupin » 20
Maurice Leblanc: Triunghiul de Aur » 20
Maurice Leblanc: Izbânda lui Arsene Lupin » 20
Maurice Leblanc: Insula cu treizeci sicrie » 20

20 lei volumul

Maurice Leblanc: Piatra Miraculoasă. Lei 20
Maurice Leblanc: Colţii Tigrului » 20

25 lei volumul

Sven Heddin: Dela Polul Nord la Polul Sud, Vol. I—IV fiecare volum » 25

30 lei volumul

Claude Farrère: Casa Oamenilor vii » 30
Prinţesa Lucien Murat: Viaţa amoroasă a Caterinei celei Mari » 30
Victor Margueritte: Talionul » 30
Victor Margueritte: Băetana (La Garçonne) » 30
Victor Margueritte: Femeia emancipată » 30
Victor Margueritte: Prostituata » 30
Victor Eftimiu: Elfiona » 30
Gustave Flaubert: Ispitirea Sft. Antoniu » 30
Baron de Schlicht: Elita Prusacă » 30
Ludwig Wolff: Fiul lui Anibal » 30
Dr. Ovidiu Alfandari: Cartea femeii însărcinate » 30

Colecţia dedectivului
ROB. PARKER
Povestiri complecte
5 LEI VOLUMUL LEI 5
Au apărut 55 volume.

40 lei volumul

Panait Istrati: Nerantsula Lei 40
Victor Margueritte: Vitele Umane » 40
Victor Margueritte: Corpul tău îţi aparţine » 40
I. L. Caragiale: Teatru, Volumul I » 40
I. L. Caragiale: Teatru, Volumul II » 40
Mihail Eminescu: Poezii » 40
Victor Eftimiu: Cântecul Milei (Poesii) » 40
Marie-Lise Emilian: 1313 Intrebări şi tot atâtea răspunsuri » 40

50 — 60 lei volumul

Klabund: Borgia, romanul unei familii » 50
Alfred Musset: Spovedania unui Indrăgostit » 50
Joseph Delmont: Evrei în lanţuri » 60
Erich Maria Remarque: Pe frontul de vest nimic nou » 60
Ernst Glaeser: Contingent '924 » 60
Panait Istrati: Ţata Minca » 60

Cărţi de succes

Friedrich Torberg: Bacalaureatul elevului Gerber » 100
Emil Ludwig: Napoleon » 240
Al. Marghiloman: «Note politice», scriere complectă în 5 vol. mari lei 1.600

Se găsesc la toate librăriile din ţară şi la Editura „EMINESCU" S. A. Bucureşti I. Str. Saligny 2

OGLINDA LUMII

19 · DECEMBR · 1931
ANUL X. No. 51

20 PAGINI
LEI 5

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂȚII
-IAȘI-

Karen Morley, visează... Unde și mai ales, la cine, îi zboară gândurile?...

OGLINDA LUMII

26 DECEMBR · 1931
ANUL X. No. 52

NUMAR SPECIAL ~DE CRACIUN 24 PAGINI 5 LEI

BIBLIOTECA UNIVERSITATII -IAȘI-

LA NAȘTEREA DOMNULUI

DARURI REGALE DE CRĂCIUN

Intotdeauna Sărbătorile Crăciunului au fost pentru capetele încoronate, prilej de milostenie. Sărăcia cu lustru, care n'are patrie şi care-i la fel de apăsătoare peste tot, a fost alinată, pe

Prinţul de Galles

cât a fost cu putinţă în ziua naşterii Domnului.

Năpăstuiţii soartei sunt astăzi mai mulţi şi mai numeroşi decât oricând; şomajul, criza generală şi toate consecinţele ei, au aruncat sărăcia în casele în care altă dată se mai găsea bucăţica de pâine şi cana de lapte pentru gurile flămânde.

M. S. Regele Carol a moştenit un obiceiu de înaltă caritate, acordând ajutoare de Crăciun celor fără mijloace. Suferinţele multora sunt alinate astfel de însăşi mâna regală şi bucuria reintră, cel puţin odată, în casele triste, reci şi fără pâine.

Mai cu deosebire în Anglia tradiţională, împărţirea darurilor de Crăciun este o îndeletnicire păstrată cu sfinţenie la Palat. Ea este de altfel completată şi prin obiceiul oferirii de daruri reciproce între membrii familiei regale, tradiţie transmisă din generaţie în generaţie încă din secolul al doisprezecelea.

Şi anul acesta ca şi în alţi ani, regina Angliei a început să viziteze aproape zilnic magazinele de antichităţi, bazarurile de caritate şi cele mai elegante magazine, spre a alege numeroasele cadouri pe care le împarte de Crăciun. Majestatea sa **împachetează** singură aceste **daruri şi scrie** cu propria sa **mână, adresele** de pe fiecare **pachet.**

Mai întâi, — **cum** e şi firesc. — gândul său **e pentru** copii, cărora le **cumpără** tot felul de jucării. De data asta, printre numeroasele obiecte destinate «nursery-ilor» din familia regală, e şi un serviciu de farfurii, pe cari sunt diverse poveşti frumos ilustrate. Farfuriile acestea sunt rezistente la foc şi nu se sparg.

Regina a şi trimes cadourile fratelui său şi familiei acestuia, care se găsesc în Africa de Sud. Pentru Lord Athlone a trimes o trusă de toaletă, pentru prinţesa Alice, o poşetă pentru seară din brocard de mătase cu un mă-

ner **de aur,** iar pentru Lady May Cambridge, o geantă din piele de Suedia de culoare albastru închis cu iniţialele de argint.

Printre alte daruri, a mai cumpărat apoi un ceas din lac roşu şi negru, care nu trebue întors decât la trei ani odată; un serviciu de flacoane de cristal într'o cutie de marochin pentru masa de toaletă; câteva cărţi rare; o tavă pentru serviciu de ceai, făcută dintr'un plan al castelului Windsor, pus sub o placă de cristal; un «couvre pieds» tricotat din mătase roz şi căptuşit cu verde şi un plaid de voiaj de culoare albastră.

Dar regina mai are obiceiul, ca pe lângă darurile, pe care le face membrilor familiei, să adauge pentru fiecare şi câte o pereche de mânuşi.

Regele, care vrea să susţie industria naţională, a devenit clientul regulat al unui club de femei din Hampshire care se ocupă cu fabricarea mânuşilor. In paranteză fie zis «majestatea sa are mâna foarte mică pentru un bărbat» — poartă Nr. 7 — şi nu e amator de mânuşi cari se trag, ca cele de lână, preferind pe cele cu doi nasturi.

Prinţul de Walles oferă de asemenea prietenilor săi câte o pereche din acele mânuşi, pe lângă alte daruri de preţ. Ceeace dovedeşte, că de Crăciun mai ales, un dar, fie el prezentat de o mână regală, trebue să întruneasca agreabilul cu utilul.

La curtea Regală Italiană, cultul darurilor şi ajutoarelor de Crăciun, este la fel de desvoltat. In fiecare an, pe această vreme, Regina cheamă la Palat copii săraci, şi le împarte jucării, ajutoare băneşti şi alimente pentru acasă.

In felul acesta, dragostea pe care copii au mărturisit-o întotdeauna pentru Regina lor, ce transformă într'un adevărat entuziasm, căruia viitorii ostaşi ai Italiei dau o formă concretă, defilând sub balconul din care Suverana le mulţumeşte vădit afectată.

Suveranii îşi amintesc de cei săraci.

George V al Angliei şi Regina Victoria

No. 52 „OGLINDA LUMII“ **26 Decembrie 1931**

Redacţia şi Administraţia Bucureşti I, Str. Ing. Anghel Saligny 2 (Palatul «EMINESCU» S. A.) Telefon 325/34 şi 325/35

Abonamente pe un an 250 lei, pe 6 luni 125 le

CRĂCIUNUL STELELOR

Am fost şi vesel şi trist. Judecaţi şi d-v. Cel mai fericit Crăciun din viaţa mea a fost cel din 1927 — afirmă Ramon Novarro—pentrucă l-am petrecut în familie, la Hollywood. Da! a fost o mare fericire să pot sărbători naşterea Domnului între ai mei. Multă vreme am aşteptat această zi binecuvântată, pentrucă nu mai puţin de patru Crăciunuri am fost nevoit să le petrec departe de ei. Setea de glorie m'a purtat în tot acest interval, dealungul şi dealatul lumii.

«Crăciunul meu cel mai trist a fost cel din 1918. Eram singur la New-York şi mă zbăteam într'o sărăcie neagră. Familia mea era departe, la Los Angeles şi nu aveam mijloacele nici să o aduc la mine, nici măcar să mă duc eu la ea. Pentru a agonisi un culcuş şi o bucată de pâine, făceam pe «omul la toate» într'un restaurant automat şi din cei 10 dolari pe care-i câştigam săptămânal, cu mare greutate am puţut economisi 2 pentru a cumpăra jucării fraţiorilor mei.

«Niciodată n'am fost atât de trist, atât de părăsit».

*

Crăciunul anului 1928 a fost cel mai fericit pentru Bessie Love.

«Turnasem **Broadway Melody** şi grijile şi munca mea intensă, fură încoronate de cel mai desăvârşit succes. Locuiam, împreună cu mama într'o mică vilă de ţară, la marginea unei coline. In dimineaţa Crăciunului, stăteam visătoare pe veranda de pe care privirea cuprindea întreaga panoramă a Hollywoodului, fericită de a trăi într'o lume atât de frumoasă şi atât de bună pentru mine.

«Crăciunul pe care-l pot considera ca cel mai nefericit din viaţa mea, a fost atunci când nu aveam decât şase ani. Eram deprimată în adâncul sufletului, din cauza unei gingaşe păpuşi pe care o văzusem în vitrina unui magazin. Era o păpuşă minunată, comandată special pentru fiica celui mai mare bogătaş din oraşul nostru. Nu era de vânzare, dar negustorul o pusese în vitrină pentru reclamă. Toată ziua nu m'am gândit decât la ea şi seara, la rugăciune, am implorat pe Dumnezeu să mi-o trimită mie. Am compus apoi scrisori către micul Isus, făcându-i aceeaşi rugăminte. Aceste epistole nevinovate le puneam prin toate colţurile, doar, doar, vor fi găsite de Cel căruia erau adresate. Mama încercă să mă facă să uit de această păpuşă minunată, spunându-mi că este şubredă. In dimineaţa Crăciunului, găsii, în locul «păpuşii mele», oh ce oroare!, o păpuşă mică de tot, cu o perucă galbenă, oribilă, în locul părului aurit al idolului meu din vitrină şi învestmântată în rochii de ...iffon, în loc de mătase şi cati-

*

...928 a adus cel mai feri... pentru Joan Craw-

«In această zi m'am logodit cu «Doug», istoriseşte fericita soţie a acestui menaj ideal şi mereu îndrăgostit, ne-am petrecut ziua cu viitorii mei socri, Douglas Fairbanks şi Mary Pikford, în familie.

«Crăciunul celui de al şaptelea an al vieţii mele, a fost din contră, oribil. Căzusem şi mă lovisem foarte rău la un picior. Mi-am petrecut ziua în pat şi deşi pomul de Crăciun a fost pus în camera mea, iar jucăriile aproape că mă acopereau, mă consideram nespus de nefericită auzind strigătele copiilor ce se jucau în stradă. Gândul că trebuia să stau departe de ei mă teroriza».

*

«Crăciunul meu cel mai vesel, spune W. Haines, a fost acel din 1925, pe care l-am petrecut cu părinţii mei la Richmond (Virginia). Lipseam de trei ani, în care timp turnasem; reuşisem să mă lansez şi pentru a celebra reîntoarcerea mea, părinţii au pus la cale un festin ca în poveşti. Pentru prima oară în viaţa mea eram «cineva» în ochii părinţilor şi ai vecinilor noştri.

«Crăciunul anului 1923 mi-a fost în schimb, cel mai penibil. Eram la Hollywood, singur într'o cameră mobilată şi nu cunoşteam pe nimeni. Mă simţeam atât de deprimat, încât în noaptea de Crăciun eram pe punctul să abandonez cinematograful pentru a mă reîntoarce acasă. Am învins totuşi aceste gânduri, însă cu preţul celor mai penibile sforţări din viaţa mea.

«Am petrecut cel mai fericit Crăciun — afirmă Conrad Nagel, în anul 1919. Eram în plină lună de miere, speranţele mele erau nemărginite şi mă simţeam în stare să întreprind orice.' După un obiceiu de familie, am petrecut ca doi copii în jurul unui pom de Crăciun, care umplea minusculul nostru apartament.

«Crăciunul meu tragic a fost cel din 1917. Mă găseam pe bordul unui cuirasat în largul mării şi mă gândeam cu jind la fericitele Crăciunuri de altă dată».

*

«Crăciunul din 1928! Ce bucurie, ce fericire! afirmă Anita Page. Turnam tocmai primele filme pentru Metro Goldwyn-Mayer şi ne găseam toţi la un loc: tata, mama, frăţiorul meu şi cu mine. Decisesem să ne stabilim definitiv în California. Totul îmi surâdea şi mai ales dorinţa de a deveni «star».

«Ce diferenţă faţă de Crăciunul precedent. Familia era împărţită, pentru prima oară în viaţa mea, tata fiind plecat la New-York. Situaţia mea era nesigură, pentrucă nu aveam încă nici un contract. Nu ştiam încă dacă vom rămâne în California, sau ne vom reîntoarce de unde am venit. De altfel, era un Crăciun cald şi fără zăpadă. Din toate Crăciunurile trecute, acesta mi-a rămas în memorie ca cel mai trist».

Lilian Roth şi Jean Arthur aşteaptă darurile lui Moş Crăciun

DATINI ȘI OBICEIURI DE Crăciun

1. In noaptea de Moș Ajun, în așteptarea lui Moș Crăciun care va aduce daruri.—2. Pomul de Crăciun, singurul obiect care se mai vinde pe „bani gata".—3. „Puii de marinari" de pe un vapor englez sărbătoresc în felul lor Nașterea Domnului.—4. Primarul Davies din Hammersmith prepară Pudding-ul tradițional.—5. Jertfe pentru Sf. Ignat.—6. Colindători germani în costume specifice, pe străzile Berlinului.

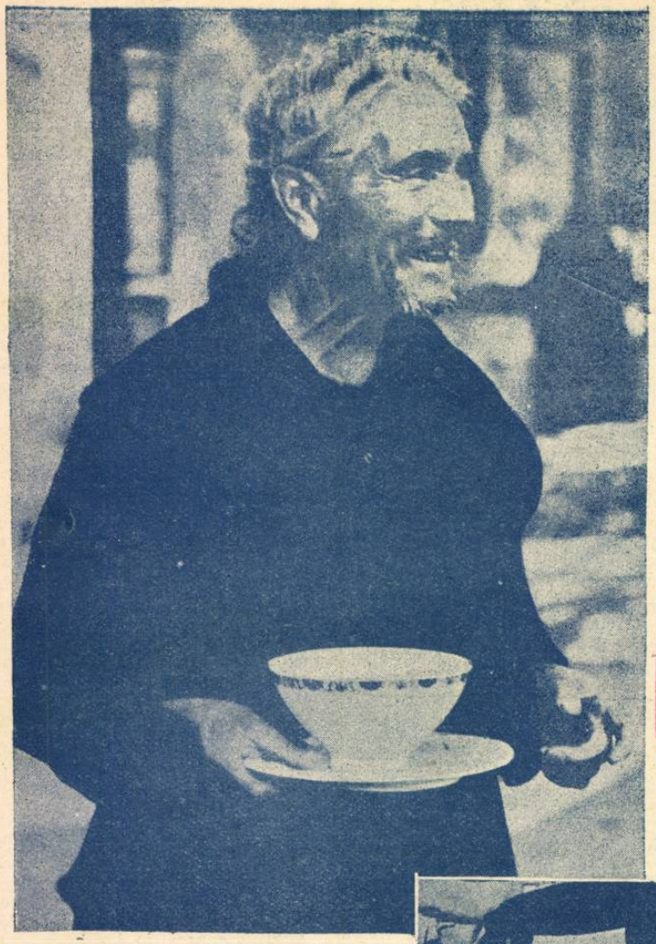

O barbă de opt zile, nu împiedică această femee amabilă, să surâdă înaintea obiectivului.

O barbă a la Venizelos

Cu foarfeca în mână, pentru ajustare

BIBLIOTECA UNIVERSITATII -IAŞI

În ţara femeilor cu barbă

Cărui fapt trebue atribuită abundenţa extraordinară a părului, care face ca în regiunea Lot şi Garonne din Franţa, femeile, mai mult sau mai puţin bărboase, să fie în proporţie de zece la sută, fără a mai vorbi de acelea cari întrebuinţează pomezi depilatorii, sau chiar maşina de bărbierit? Rasei? Climatului? Apei? Problema aceasta interesantă, n'a fost încă dezlegată până acum. Pare deci să se confirme profeţiile unor savanţi, cari susţin, nici mai mult, nici mai puţin, că într'un viitor apropiat, cea mai mare parte dintre femei vor deveni chele şi... bărboase.

E lucru cert însă, că cele mai bătrâne femei din orăşelul Agenais, poartă barbă şi încă răsfirată în «evantail». Se pot vedea aci, femei cari au mai mult aspectul unor interesanţi bărbaţi de Stat, decât al unor simpatice bunici. Şi câte din ele nu seamănă cu... Fallières, fostul preşedinte al Republicei Franceze, sau cu celălalt ex-prezident, Millerand. Ele nu se jenează câtuşi de puţin de a se plimba pe stradă, de a merge la spectacole, sau de a însoţi, foarte indiferente, pe bătrânul soţ cu barba adesea rasă.

Nu confundaţi, vă rog, nu e domnul Millerand.

Sâmbătă, se face frumoasă la frizerul din piaţă.

Femeile mai tinere, nu poartă decât mustaţă; cele mai cochete, sunt uşor remarcabile, deoarece îşi dau jos cu regularitate, barba sau favoriţii. Câteva zile, feţele lor sunt mai netede ca celelalte, iar mustaţa brună, tăiată sistem «Charlot», nu se vede decât în umbră, deasupra buzei superioare. Fetele tinere, au şi ele această meteahnă, bineînţeles într'o proporţie mai redusă. Un puf cochet şi adesea chiar simpatic, fixează locul viitoarei mustăţi veritabile... Rotunde, patrate, ascuţite, în felii, sau turceşti, bărbile doamnelor din Agenais, sunt întâlnite peste tot locul, fără să mai impresioneze, sau să provoace zâmbete. Se pare însă că acest ornament păros predispune pe femei la diabet.

Un adevărat lup de mare.

COMOARA RAJAHULUI

NUVELA DE H. G. WELLS

Pe povârnişurile munţilor Hymalaia, între Jehun şi Bimabur, între junglă şi regiunea înaltă în care cresc deavalma pinii seculari, dormea rajahul, stăpânul comoarei minunate, despre a cărei istorie vă voiu povesti.

Cu sutele de mii se numărau aceia, cari dela Pechawar până 'n Calcutta, au auzit vorbindu-se, pe vremurile acelea, de comoara sa.

Şi ce e mai ciudat, este, că în loc de a o dosi în vreun loc ascuns, rajahul o păstra într'o cassă de bani brevetată, aşezată într'o încăpere chiar deasupra sălii de audienţă.

Comoara, spuneau unii, trebuia să fie nespus de mare, de vreme ce rajahul, dusese întotdeauna o viaţă din cele mai risipitoare. Când el se născuse Mindapour nu era decât un simplu cătun, în vreme ce azi Mindapour este un oraş în toată puterea cuvântului. Dedesuptul fortăreţii sale, construită din piatră masivă, colibele de trestie, cu acoperişurile joase, s'au înmulţit şi s'au transformat astăzi în adevărate case cu etaje, în timp ce, acolo unde nu se vedea odinioară decât un **buniah**, se înalţă azi un bazar: întocmai după cum—vorba Indianului—o stridie grasă produce o perlă.

Şi rajahul a pus să i se îngrădească palatul cu o împrejmuitură de zid.

Pe lângă aceasta, locul sfânt care se găsea dealungul râului, deveni mai cunoscut şi se făcu totul, pentruca drumurile munţilor să fie cât mai sigure.

Negustorii şi fakirii veneau din ce-în ce mai numeroşi; era un veşnic dute-vino de călători; în două rânduri chiar, trecură oameni albi, venind dinspre şes şi ducându-se ca misionari la poporul care sălăşlueşte dincolo de pini. In fiecare zi, străzile oraşului deveniră mai animate, păsările mişunau în voe nestingherite de nimeni, ca şi copiii, câinii de culoare galbenă şi locuitorii din ce în ce mai numeroşi.

Pax britannica fiind de acord, rajahul îşi extinsese frontierele atât spre Est, cât şi spre Vest îşi întări şi-şi mări fortăreaţa şi apoi îşi clădi, pentru sine, un palat prevăzut cu un harem şi cu grădini, putând astfel să ducă un trai fără griji şi să împartă dreptate supuşilor săi. Şi, în ceeace priveşte judecarea pricinilor, este fără îndoială că împărţea dreptatea în numele lui Allah! — susţinând, de o manieră cu totul originală doctrina Profetului, dela un capăt la cellalt al imperiului său.

Acestea erau proporţiile măreţe pe cari le luase dominaţiunea rajahului.

Ca fizionomie, rajahul era un om bine clădit, cu faţa galbenă, cu barba neagră, astăzi puţin înălbită, cu buzele groase şi cu ochii foarte vioi. Era pios, foarte pios chiar în activitatea sa zilnică, dar avea toane în felul său de a lucra. Nimeni nu îndrăznea să i se împotrivească şi nici o femee din haremul său, nu comisese imprudenţa de a încerca să-l ademenească sau de a-l face să-şi schimbe intenţiile. El îşi păstra gândurile numai pentru sine şi lucra fără să ceară părerea nimănui, pe scurt era un om singuratec, care nu se uita la cei din jur.

Golam Shah, vizirul său, nu era, la drept vorbind, decât un servitor, un factotum şi Samud Singh, şeful cavaleriei sale, decât un instructor de soldaţi, simple instrumente, simple jucării — cum nu se jena să le-o spună în faţă — pe care putea să-i alunge de lângă el, ori când ar fi vrut.

Nu gusta decât foarte rar plăcerile voluptăţii între femeile, cântăreţele şi bayaderele sale şi nu frequenta, aproape de loc, haremul. Copii nu avea.

Vărul său, tânărul Azim Khan îl iubea şi îi purta frică; spera într'o moarte apropiată a rajahului, pentru a-i putea urma la tron.

Azim creştea în putere şi în înţelepciune, răsfăţat de Golam Shah şi Samud Singh, cari îi căutau prietenia, în speranţa că mai târziu le vor fi hărăzite zile mai fericite. Dar, rajahul nu vroia să moară: deveni ceva mai gras şi mai cărunt şi atâta tot.

Lucrurile se petreceau astfel, până în ziua când povestea comorii, dădu de vorbă întregii ţări.

E foarte greu de precizat când anume a pornit şuşoteala şi când a început să se povestească în toate bazarurile din câmpie, că rajahul are o comoară. Nimeni nu ştia cum a luat naştere legenda. Era probabil că ea a pornit dela unii negustori, la cari rajahul făcuse oarecari cumpărături.

In ori ce caz, despre comoară, se vorbea şi mai înainte de sosirea cassei de bani.

Se povestea apoi că rajahul cumpărase rubine pe care le ascundea; după aceasta nu mai fu vorba numai de rubine, ci şi de bijuterii de aur, apoi de perle, de diamante de Golconda şi în fine de tot felul de pietre preţioase. Vorbea despre acestea chiar şi judecătorul din Allapour. In cele din urmă, după ce făcuse înconjurul ţării povestea se reîntoarse în palatul din Mindapour unde Azim Khan, vărul şi moştenitorul rajahului discuta despre aceasta cu Golam Shah, primul ministru.

— Sunte unele noutăţi, zise Golam Shah, cu o voce înceată; sunt noutăţi cari ni se ascund.

Azim Khan îl privi în ochi.

— Ţi-am povestit tot ce am auzit vorbindu-se, răspunse el. In ceeace mă priveşte, nu ştiu absolut nimic.

— A fost văzut, plimbându-se visător, cu gândurile aiurea şi fredonând întocmai ca omul pe care-l aşteaptă ceva plăcut, răspunse Golam Shah.

Azim Khan fu de părere că la mijloc nu poate fi decât o femee.

— Nu, răspunse Golam, nu cred. Femeile nu l-au pasionat niciodată. De altfel se apropie de 60 ani. Ai observat cum îi străluces ochii şi cât de îmbujoraţi îi sunt obrajii? Sunt sigur că-mi ascunde ceva şi că nu vrea să-mi dea nici de bănuit...

— Se vorbeşte de rubine noi, zise Azim, cu un aer misterios.

Şi repetă ca pentru satisfacţia sa generală.:

— Rubine!

Căci Azim era moştenitor.

— Şi toate acestea de trei luni, de când a venit acest englez continuă Golam. Un bătrân gras, nu atât de zbârcit ca un moşneag, dar dolofan şi cu părul roşcovan, amestecat pe alocuri cu fire înălbite, cu pielea netedă şi cu fălcile proeminente. Este aşa cum îţi spun. Un adevărat hippopotam, o massă de gelatină tremurătoare, care când merge pe stradă, face pe toţi să se uite după el. Vine la palat, râde cu hohote şi pleacă nevăzut.

— Şi? întrebă Azim.

— Poate fi un negustor de diamante... sau de rubine. Ştiai că englezii se ocupă cu acest negoţ?

— Ce rău îmi pare că nu l-am văzut şi eu, exclamă Azim.

— A plecat cu aur, adăugă Golam.

*

In stradă lumea comenta în gura mare. Cei doi aruncară o privire semnificativă şi Golam reluă:

— După plecarea englezului, toate s'au schimbat. Imi ascunde ceva... ceva pe care-l ţine în haină. Fără îndoială că-s rubine. Ce crezi că ar putea fi altceva?

— Nu a ascuns această comoară? întrebă Azim.

— Nu încă.

Lucrurile acestea se petreceau, după cum am spus, înainte de apariţia cassei de bani.

Intr'o bună zi fu descărcată o cassă de fier, cum nu fusese văzută încă prin aceste părţi ale Hymalaei. Ea fu urcată de o cămilă, şi au trebuit zile de muncă intensă pentru a ajunge la destinaţie.

La Allapour, sosirea acestui obiect nou, făcu senzaţie. Lumea se înghesuia pe linia ferată ca să-l poată vedea mai curând. După aceasta, elefanţi puternici şi un mare număr de oameni fură necesari pentru urcarea pe coline.

După ce această cassă enormă fu aşezată în sala de audienţă, se văzu că ea cuprinde o altă cassă de fier, aproape tot atât de mare, nesemănând cu nici una din cele văzute în oraş.

Ba era fabricată — asa spunea legenda — de către vrăjitori englezi, în urma ordinului precis al rajahului, care va putea deci să doarmă linistit. Ea era atât de rezistentă încât pilele cele mai puternice s'ar fi tocit şi atât de tare încât nici lovitura de tun nu i-ar fi putut căşuna vreo stricăciune.

De altfel era închisă cu o broască magică. Trebuia, pentru a fi deschisă, să se cunoască un cuvânt secret, pe care nu-l ştia decât rajahul. Numai cu cuvântul secret şi cu o mică cheiţă se putea deschide lacătul; fără acestea însă, orice încercare era de prisos.

Aceasta era povestea minunată care se ştia în oraş.

Rajahul puse să i se zidească cassa de bani în interiorul unui perete dintr'o mică încăpere de lângă sala de audienţă şi supraveghea această operaţiune cu foarte mare atenţie. Apoi, când aceasta fu gata, luă obiceiul să vină aci o dată pe zi. Intotdeauna se întorcea cu un aer de vădită satisfacţie.

(Urmează în pag. 1248)

Caleidoscop de Crăciun

Intre «Cina», restaurantul cosmopolit din Piaţa Palatului regal şi «Cina românească», birtul economic din piaţă, în afară de diferenţele topografice, mai există o deosebire de detaliu.

Primul, este pur şi simplu «Cina». Restaurantul, celor cari mănâncă fără emoţia preţurilor cari ar putea să depăşească totalul porte-feuille-ului. Celălalt este «Cina românească», cu subtitlu: birt economic. Restaurantul celor cari cunosc lista pe dinafară, (mai ales la capitolul: **preţuri**), a celor cari înainte de a intra îşi numără pentru a cine ştie câta oară banii şi-şi şoptesc trist: dar mâine oi putea să mai mănânc?

O simplă diferenţă de nuanţă.

Intre Crăciunul din Parcul Filipescu şi Crăciunul din Fundătura Ciupitului, este cam aceiaş deosebire. Ceva mai perceptibilă poate, dar tot de detaliu.

In Parcul Filipescu, Crăciunul vine aşa cum a venit în toţi anii. Cu daruri, cu bucurii cu pomi verzi încărcaţi de jucărioare, cu prăjituri, cu muzică şi cu dans.

Cu mai puţin entuziasm, poate. Criza, ameninţă şi lucrurile imateriale. Cu aceleaşi pregătiri însă. In materie financiară, este criză numai pentru cei cari n'au Cei cari au, n'o cunosc.

Şi cartierul vilelor cu cel puţin doisprezece metri faţadă şi un etaj înălţime, nu are nici un motiv să o simtă.

La periferie însă, lucrurile sunt ceva mai diferite. Copiii privesc cu grije în ochii părinţilor, îşi repară stelele vechi, îşi cârpesc sorcovele, îşi lustruesc ghetele şi le aşează după sobă în drumul Moşului cu barbă şi cu ochi senini. De abia îndrăsnesc să se intereseze:

— Vine şi pe la noi Moş Crăciun, mamă?

Femeia îşi strânge lacrimile într'o încreţitură a ochilor, îşi îneacă plânsul care o inundă şi-şi învârteşte şorţul într'o mişcare ciudată fără sens:

— Poate că da. La oamenii săraci însă nu are în totdeauna timp să vină.

Şi îşi întoarce capul, proptindu-l în palme.

Crăciun trist.

VITRINELE CRACIUNULUI...

Vitrinele magazinelor s'au colorat cu roşu, cu galben şi albastru. Au răsărit crengi verzi de brad, le-au acoperit cu jucării, cu păpuşi, cu trenuri, cu nuci poleite, cu săbii, cu tunuri, cu toată lista din care copiii se hotărăsc greu să aleagă, nevoind să renunţe la ceva — şi le-au luminat cu becuri mari, cari revarsă raze de lumină abundentă.

In faţa lor, copiii adulmecă senzaţia ciudată a unui lucru pe care îl doresc şi pe care — cine ştie? — îl vor găsi poate mâine, sub pernă. Deschid ochii mari, inhalând frumuseţea unui tablou pe care l-ar transporta în întregime acasă, râd cu hohotul cristalin al unei bucurii care îi aşteaptă şi strâng mâna mamei care încremeneşte lângă ei, fără viaţă parcă.

— Şi o păpuşe?
— Şi.
— Şi o maşină de gătit?
— Şi.
— Şi un automobil?
— Şi.
— Şi un cal?

Şi lista se completează încet, sub afirmările fără rezistenţă ale mamei care-şi desnoadă batista, cântăreşte monedele economisite cu preţul multor renunţări, socoteşte preţurile şi-şi fixează fără convingere ochii pe placarda care tae vitrina în două: «Preţuri extrem de reduse».

Din când în când o limuzină spintecă strada. Alunecă pe asfaltul care-i fură două dâre de cauciuc nou, încreţit, se anunţă prin cârâitul clacsonului şi se desface, eliberând o blană de petitgris în faţa căreia portarul se încovoae într'o plecăciune de deferenţă orientală.

Vânzătorii sunt luaţi cu asalt.

Desprind obiectele cari li se cer, le controlează, le dau la împachetat, propun altele, fac totaluri, stabilesc rabaturi şi întind bonuri de cassă. E un «du-te-vino» de o rapiditate inutilă. Avocaţi, profesori, funcţionari ciuntiţi de o nouă curbă de sacrificiu, meseriaşi urmăriţi de datornici, lume necăjită metamorfozată de tradiţia care le acopere grijile, le îndepărtează scadenţele şi le cauterizează nevoile, nu sunt dominaţi decât de o singură preocupare: Crăciunul. Bucuria celor mici. Iluzia bucuriilor ireale. Mitul unei veselii stinse.

PE CHEIU...

S'a înoptat.

Peste Capitala brăzdată de cumpărătorii cari s'au întors la căminuri, ceaţa a întins o haină grea de lumină diluată. De-alungul bulevardului, lămpile presară conuri de umbră care se întind până departe aliniate pe mijlocul liniilor de tramvai, albe şi drepte ca o frânghie întinsă.

Numai cheiul şi-a păstrat animaţia. Desprinde siluetele buhăite ale câtorva lucrători, îi întovărăşeşte până în dreptul unei cârciumi şi îi pierde apoi, în beneficiul unui «tulburel» care-l concurează neleal.

Vis-a-vis de tribunal, între «Cănuţă» şi Calea Rahovei, o magherniţă fără nici o firmă, înghesuieşte în jurul unei mese lungi de cazarmă, figurele obosite ale câtorva indivizi, cari îşi refac temperatura cu o ciorbă extrem de ardeiată.

Inegriţi de fum, pereţii au un singur tablou: patronul. Un măcelar cu mânecile suflecate de-asupra unor muşchi destul de arcuiţi; şi două avizuri: «Ciorba 3 lei», «Mâncarea 4 lei».

In fundul birtului, la o tejghea de proporţii minuscule, Ilie, cerşetorul străzii — verde de tescovină — face fişicuri din monede de doi lei. Le grupează după înălţime, le controlează culoarea, obsedat de ideia că a scăpat printre ele «un galben» de 20 lei, şi tuşeşte, zguduit de o astmă care-l înnecă.

Patronul aşteaptă impasibil totalul. Suspectează corectitudinea clienţilor cărora le-a servit o dată un exemplu de corecţii, pe pielea unui ţăran care voia s'o şteargă fără să plătească, îşi conservă vigoarea cu nişte ţuică ce o dijmueşte dintr'o sticlă de care nimeni nu are voe să se atingă şi clipeşte dintr'un ochiu, ce i se închide ritmic.

— Gata! îl mişcă Ilie.

Patronul a întors un cap inexpresiv. Fără interes.

— Cât ai?

Ilie a mai numărat o dată fişicurile, produsul unei zile de cerşeală, le-a acoperit cu o privire caldă, şi le-a întins încet. Cu avariţie.

— Trei sute patruzeci!

In fiecare seară, grămada metalică a câştigului lui Ilie se transformă în hârtii de o sută pentru cari Patronul, reţine opt lei la sută «Comision de bancă». Apropierea Crăciunului a ridicat comisionul acesta la 10 la sută, primit cu oarecari greutăţi de clienţi, dar primit totuşi.

— Trei sute patruzeci? a mârâit patronul. Iţi mai trebue o sută de lei, ca să-ţi dau patru «pitaşce» (hârtii de o sută).

(Urmează în pag. 1240)

RECORDURI DE CRACIUN...

(Foto-exclusivitate Keystone)

Extravaganţa americană, n'are margini în materie de recorduri. Iată aci câteva tinere newyorkeze participând la un concurs de... îngrăşat gâşte, la care cronometrul a fost înlocuit printr'un... cântar.

Caleidoscop de Crăciun

(*Continuare din pag. 1239*)

Ilie s'a scărpinat în cap, cu un aer grav de plictiseală. Şi-a strâns gura într'o strâmbătură oblică, a scuipat o grămăjoară de nelinişte profesională şi şi-a strâns haina, pătruns de o idee salvatoare:

— E unsprezece jumătate?

— Tocmai! l-a servit patronul.

— Ese «Regina Maria», fixă Ilie. Într'o jumătate de oră îţi aduc suta!

Şi se repezi pe uşe, gârbovindu-şi statura sub greutatea unui vânt care-l îndoia:

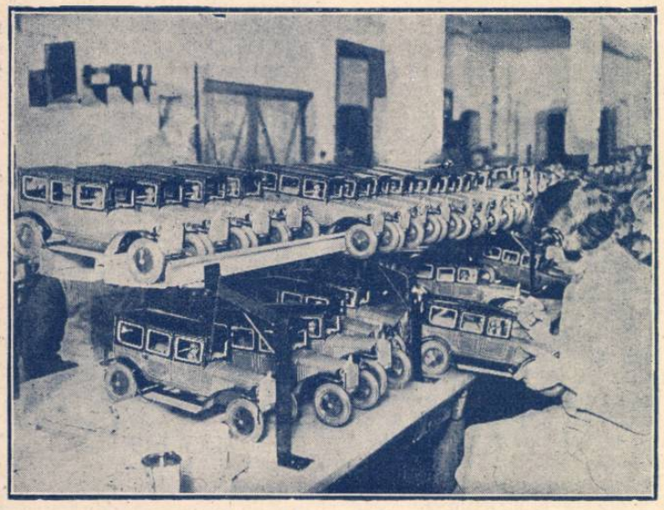

Automobilele aşteaptă în raft pemicii cumpărători, cărora o astfel de maşină le va face desigur mai multă plăcere, decât una veritabila oamenilor mari.

— Fie-vă milă şi pomană! îşi încălzi el glasul, îndreptându-se spre teatrul din care, ultima reprezentaţie înainte de Crăciun, revărsa un adevărat torent de spectatori.

După o jumătate de oră s'a întors. Aducea aproape două sute de lei. S'a încurcat printre mese, întâmpinat de patron, şi-a luat cele patru hârtii de câte o sută, le-a împăturit şi s'a îndreptat spre eşire, urmărit de cererile de pomană ale celorlalţi cerşetori, mai puţin norocoşi.

— Ilie, n'am lemne de Crăciun!

— Ilie n'am bani de pâine!

A împărţit aproape optzeci de lei, cu o filantropie risipitoare, şi-a strâns restul de bani şi s'a pierdut pe cheiu, acoperit de un tramway care spărgea tăcerea cu un uruit lung, enervant.

LA PERIFERIE

Preparativele de Crăciun se termină în ajun. Odăile, albite de stratul proaspăt de apă al ultimei văruiri, se închid sub ferestrele unde cârpele restabilesc o transparenţă acceptabilă. Oalele cu cozonaci iau drumul celei mai apropiate brutării. Curţile sunt golite de grămezile de zăpadă cari le acopere şi copiii, scăpaţi de sub supravegherea tatălui, îşi lipesc nasul de ferestre, spionând în dosul perdelelor, pomii pe cari se leagănă jucării, lumânări şi nuci galbene, poleite.

Şi se tae porcii.

Adică, ar trebui să se tae. O susceptibilitate exagerată însă, a eliminat amănuntul acesta sângeros, din pregătirile de Crăciun. Din dosul câte unui gard totuşi, mirosul proaspăt de şoriciu ars, denunţă un conservatorism înstărit.

Se pârjoleşte porcul, pe care măcelarul îl întoarce încet pe paele cari ard, apoi se spală, se ridică pe o buturugă şi se împarte metodic în şunci, cârnaţi şi caltaboş.

Femeia curăţă maţele, toacă carnea, o piperează şi o introduce cu ajutorul unei tulumbe, în maţe. Se umflă toba, se ardeiază şuncile şi se curăţă picioarele cari după două zile de fiert se congelează într'o piftie tremurândă.

Copiii urmăresc chirurgia aceasta domestică, ronţăe şoriciu sau repetă corul cu care vor porni la noapte.

— Bună dimineaţa la Moş Ajun.

Ne daţi ori nu ne daţi?

Vecinii îşi văd de treburi. Işi termină programul de tradiţională acurateţe, desfac ultimele pachete venite din oraş şi trag din când în când cu ochiul spre curtea în mijlocul căreia porcul s'a situat în crătiţi şi ligheane.

— Noi utilizăm porcii lui Rochus! râde un pensionar. Sunt ceva mai scumpi, dar mai siguri.

Şi-şi lărgeşte gura într'un rânjet care vrea să semene a râs. Un gând subit însă, i-a retezat veselia. S'a ghemuit într'o atitudine grea, inestetică şi şi-a încruntat sprâncenele:

— Acum câţiva ani, la Praga, am văzut vagoane întregi cu porci din România pe cari cehii îi desfac cu o sută de lei chilogramul de şuncă. Şi ia aminte: şuncă de Praga.

La Bucureşti o plătim trei sute!

— Şuncă de străinătate! intervine o femee, ştergându-şi mâinile cu şorţul care-i atârnă până jos, în vârfurile papucilor.

Cele mai multe case însă, sunt inactive. Fără viaţă.

S'au afundat sub perdelele prin cari nu răzbate sgomotul nici unei mişcări şi fumează pe coşul prin care Moş Crăciun va refuza cu siguranţă să respecte ghetuţele cari îl aşteaptă ca şi în alţi ani, rânduite curat la uşa sălii.

Copiii sunt serioşi. Au ochii umezi de presimţirea unei noui amânări, s'au ghemuit în vârful patului, cu mâinile strâns pe pernă, cu ochii în jos şi cu gândurile departe, spre zile calde de fericire îndepărtată:

— Ne daţi ori nu ne daţi?

Corul celor cu ghete întregi şi cu paltoane calde repetă cererea mistică a sărbătorilor Crăciunului.

— Ne daţi ori nu ne daţi?

îngână copiii cu gândul la vitrinele înflorite de jucăriile unei copilării triste. Fără soare.

— Ne daţi ori nu ne daţi?

reiau bătrânii. Şi vocile de înălţimi diferite, închiagă un cor trist. Descurajant.

LICURICI DE LUMINA...

La ţară, răsplata corurilor o formează covrigii şi nucile.

— Câţi sunteţi? întreabă gospodarul.

— Trei mititei ca bobul de mei! socoteşte dirijorul.

Şi numărul respectiv de nuci şi de covrigi încarcă traista pe care «bondocii» cântăreţi de-abia o mai duc.

La oraş, covrigii au ajuns o superstiţie. I-au înlocuit invitaţiile în casă, prăjiturile şi vinul. Tradiţia a suferit modificările de modernizare curentă. Iar în locul celor «trei mititei, ca bobul de mei» zeci de bărbaţi, mai mult sau mai puţin bine, vin să solicite bani şi să deştepte câinii.

De supărat nu se supără nimeni.

Casele înstărite, luminează până noaptea târziu pomii în care beteala ţese împletituri de raze galbene, desprind pachetele cu «surprize» şi cern jucării multicolore de pânză. Copiii puşi la curent de «miss» sunt mai puţin naivi. Se strecoară în camerele pe cari Moş Crăciun le vizitează mai de vreme decât pretind părinţii, mai material şi mai comod (pe uşe).

Se bucură de darurile cari îi aşteaptă şi-şi plasează totuşi ghetele la gura sobii, ciripind naivităţi pe cari părinţii le iau drept bune.

— O să vină Moş Crăciun, maman? scandează ei cu accentul franţuzesc necesar.

— Fireşte mon petit!

— Şi o să ne aducă....? începe să numere micuţii, jucăriile pe cari le-au văzut în pom.

— Desigur, dacă aţi fost cuminte! se minunează maman de precocitatea eclectică a copiilor.

— O să vorbească mama cu Moş Crăciun!

Şi îi mângâe cu o dragoste de sărbătoare specială.

Iar a doua zi, când o rudă apropiată, travestit în Moş Crăciun încearcă să le întărească o credinţă de copilărească frumuseţe, micuţii zâmbesc cu o superioritate pregătită:

— Ia lasă! se bucură ei. Ce unchiul Mitică este Moş Crăciun?

Şi îl trag de barbă, râzând de descoperirea unei travestiri care înveseleşte întreaga casă.

Sunt totuşi două locuri, unde locatarii, mai puţin copii decât copiii Crăciunului obişnuit, trăesc emoţia unei bucurii de-adreptul copilăroase: Inchisoarea Văcăreşti şi Vatra luminoasă.

Sing-Singul naţional, nu poate să acorde sărbătorii Domnului, importanţa costisitoare a unui Crăciun liber. Deţinuţii nu sunt adunaţi în sufragerii enorme (fiindcă închisoarea noastră nu are sufragerii enorme) şi nu sunt puşi să facă coruri bărbăteşti (fiindcă n'au maestru de muzică şi nu servesc unui film de atmosferă).

Sunt lăsaţi însă, mai mult sau mai puţin liberi. Carcerele se golesc. Pedepsele locale se suspendă, şi curtea roeşte sub paşii înviorati ai deţinuţilor cari se plim-

Inaintea Crăciunului, se lucrează de zor, la gătirea păpuşilor.

Cititorii revistei noastre cari vor face până la 20 Ianuarie 1932 un abonament de un an la «Oglinda Lumii» primesc GRATUIT un calendar bloc «Eminescu» pe anul 1932.

Reamintim că abonamentul pe un an la «Oglinda Lumii» se ridică la modica sumă de Lei 250.

Cum trăiesc furnicile iarna?

Cercetările entomologilor

Trăim iarna cea mai grea care s'a cunoscut vreodată, milioane de şomeri îndurând mizeria, frigul, foamea.

Furnicile, gângăniile atât de mici şi în aparenţă neînsemnate, adună proviziuni enorme în timpul verii pentru a avea ce mânca iarna. Principiile lor de distribuţie şi consum sunt însă superioare principiilor societăţii omeneşti.

desigur, tuturor cititorilor.

Greierul leneş a petrecut o vară întreagă numai în cântece; furnica tăcută şi muncitoare, aduna însă provizii, umflându-şi hambarele de grâne. Intr'o zi de iarnă veni bietul greier, aproape mort de foame şi de frig, cerşind sub forma de împrumut câteva boabe dela furnica bogată, promiţând că i le va înapoia la anul cu dobândă. Furnica, mic

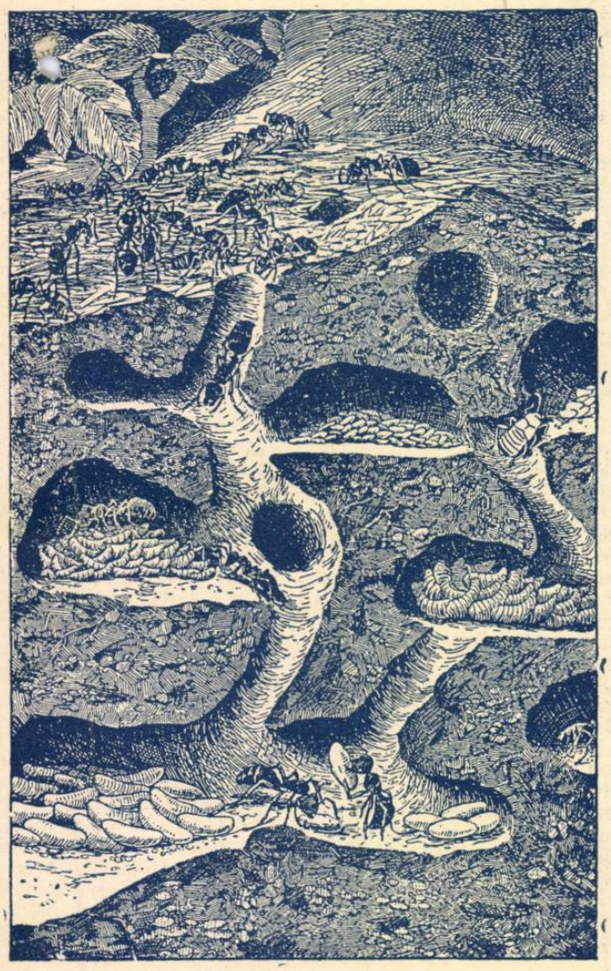

Tăetură într'un muşuroi de furnici.

Regele Solomon afirma acum 3000 de ani că furnicile adună proviziuni.

— «**Leh el nemala aţel**» (mergi la furnică leneşule) îndeamnă el în pilduirile sale, cunoscute sub numele de Mişli.

De altă parte în clasica colecţiune de legi ebraice, Mişna, redactată acum vreo 2000 de ani, găsim un capitol întreg consacrat discuţiei proprietăţii grânelor găsite în furnicare, ceeace ne arată că micile myrnicodee din ţinuturile mediteraniene adună cantităţi apreciabile de provizii. Maimonide comentat acest pasagiu al Miş- adăugând observaţiuni făcu- în Spania. Meer Hassan ărit ore întregi cum în muşuroaie spi-

secte de a fie lău- au-

capitalist rău şi egoist, în loc să ajute pe talentatul compozitor muzical, îi făcu o lecţie de morală în plin ger.

— Ce ai făcut toată vara? întrebă ea.

— Am cântat, răspunse grierele.

— Ai cântat? Bine. Acum joacă dacă poţi.

Fabula lui La Fontaine a fost criticată de savanţi naturalişti precum Swammerdam, Needham, Latreille şi chiar de Huber cel Orb, cari susţineau că «proviziile» furnicilor sunt basme şi ele amorţesc iarna ca toate insectele.

La 1836 Syrkes arătă cel dintâi că furnicile adună într'adevăr provizii de iarnă. Acest naturalist a studiat moravurile furnicelor **Pheidole providens** şi a observat cum adună grâne din Februarie până în Octombrie. Speciile **Aphoenogaster barbara** şi **Aphonagaster structor**, trăind în ţările mediteraniene sunt foarte harnici adună provizii multe pe timpul iernii. Obiceiurile lor agricole au fost studiate de Lespès şi Moggridge, verificând astfel observaţiunile lui Solomon.

Ele construesc în fundul muşuroiului anumite galerii după principiile arhitecturei, ştiinţă ce o cunosc din instinct. In beciurile săpate cu mult meşteşug, în galerii, adună tot felul de seminţe, mai ales de cereale şi legume. Locuitorii din regiunile populate de aceste specii nu sunt de loc încântaţi, micii strângători făcând stricăciuni considerabile. Adeseori, grădini întregi sunt devastate şi chiar semănăturile de câmp, furnicile luând un impozit de 10-20 la sută din recoltă.

FURNICELE ŞTIU SA IMPIEDICE GERMINAREA SEMINŢELOR

Interesant e amănuntul că furnicele ştiu să împiedice germinarea seminţelor. Aldrovandus, admise ipoteza că ar mânca radicula embrionului, împiedicând astfel încolţirea seminţelor. Lespès confirmă mai târziu această ipoteză, spre uimirea naturaliştilor cari aflară astfel că şi furnicele se pricep în botanică.

Forel, celebrul savant elveţian, dovedi că furnicele **Atta structor** lasă seminţele să germineze puţin pentruca amidonul lor să se transforme în glucoză, oprind după aceia germinarea. Se pricep dar şi în chimie.

Mai senzaţional însă e faptul că furnicele **Pogonomyrmex barbatus** din Texas recoltează seminţele plantei numită Aristida oligantha. Ele ară cu mandibulele o întindere de câţiva metri patraţi, muncind din greu în zilele de vară sub soarele dogoritor din Texas numai din ambiţia de a-şi cultiva moşioarele cu «grâul lor». Aceste furnici au fost descrise întâia oară de Buckley şi mai târziu Cincecum a studiat bizarele lor moravuri.

Naturalistul Mac Cook a publicat un volum numai despre agricultura furnicilor.

Unele myrmecoide tolerează anumite plante fără să le cultive. Intr'o călătorie în Algeria învătatul englez Sir John Lubbock, ajuns mai târziu Lord Avebury, a văzut cum furnicele lăsau să crească în împrejurimile furnicarului nişte plante utile lor, dar buruienile nefolositoare nu se bucurau de această favoare.

UNELE SPECII AU GRADINI SUBTERANE DE ZARZAVATURI

Dintre toate speciile agricole, cele mai minunate sunt furnicele tăietoare de frunze. Ele trimit armate întregi care invadează copacii şi taie frunzele dela baza peţiolului, în timp ce altele le adună şi le transportă în furnicar. Bates credea că frunzele ar servi la tapetarea galeriilor; Belt observă însă că această specie de furnici le taie în bucăţele foarte mici şi le aşează în straturi, formând un admirabil pământ vegetal permiţându-le cultivarea unor ciuperci albe: ambrosia.

FURNICI CARE ADUNA MIERE

Furnicile au un fel de vaci, puricii de plante. Cum nu le pot mulge tot anul, specia **Myrmecocistus melliger** din America a luat obiceiul să strângă mierea în stomac şi s'o păstreze un timp îndelungat.

Acest mod american de a strânge mierea nu trebue să ne pară curios, fiindcă furnicele n'au vase ca oamenii şi nu-şi pot construi măcar celule ca albinele.

Iată cum se culege mierea: In apropierea muşuroaelor se găsesc totdeauna nişte viespi cari îşi de-

O furnică din specia Myrmecostus, încărcându-şi stomacul-rezervor cu o cantitate de miere de 8 ori mai mare decât greutatea propriului său corp.

pun ouăle în frunzele de stejar. Din cauza înţepăturii se formează umflături cunoscute sub numele de gogoşi de ristic. In aceste gogoşi trăiesc larvele care ies din ouă şi în timpul desvoltării lor secretează mici picături de lichid dulce: mierea furnicilor.

In revista „Kosmos" am găsit amănunte interesante asupra modului cum se recoltează şi se păstrează mierea. Cum apune soarele o mulţime de furnici pornesc în coloane de marş la stejarul a-

(Continuarea în pag. 1242)

Capitolul din Washington, noaptea

(Foto «New York Times», Ltd., Berlin)
O foarte frumoasă fotografie a Parlamentului american din Washington luminat noaptea de puternice reflectoare.

Calcidoscop de Crăciun

(Continuare din pag. 1240)

bă fără escorta obişnuită a gardienilor.

Pluteşte în aer ceva sărbătoresc. Ceva de atmosferă nouă. Purificată.

Un preot oficiază o slujbă pe care deţinuţii o ascultă într'o tăcere imaterială. Se închină des, străfulgeraţi de simţimânte ciudate, se privesc cu ochi mai blânzi, mai prietenoşi şi-şi întind mâinile cari se strâng bărbăteşte. Fără rezerve.

— La mulţi ani!

— Aici înăuntru? glumeşte unul.

— Ba, afară! se reped ceilalţi.

Şi inspiră o cantitate proaspătă de aer, care le umflă plămânii stâlciţi de atmosfera închisă a unei carcere îndelungate.

La «Vatra luminoasă» e altceva. In jurul meselor, orbii fac cerc în jurul unuia din ei. Ascultă tonul care li se dă, îl repetă încet, şi închiagă coruri.

Muzică lentă fără variaţii, fără sens uneori, dar caldă. Ondulată de durerea pe care întunericul veşnic al unei vieţi fără culoare o înteţeşte în zile de lumină specială.

Mesele sunt încărcate de ofrande.

Sunt acolo, alimente pentru bătrâni, şi jucării pentru copii.

Existenţa e sigură. Bucuria specială a sărbătorii însă, lipseşte. Se cântă, se discută, se înfiripă glume cari deschid triluri lungi de râs senin.

O umbră de durere păteză totuşi atmosfera. O tulbură dintr'un capăt până în celălalt al sălii, trage dâre negre de nelinişte şi umezeşte ochii cari nu s'au deschis niciodată.

Un reviriment general însă, reface veselia. Orbii îşi caută mâinile, şi le strâng cu un zâmbet de devoţiune completă şi se îmbrăţişează.

Şi sub bagheta iluzorie a unui maestru inutil se grupează pe voci, şi armonizează corul pe care de mulţi ani îl intonează cu nădejdea luminoasă a unei minuni care nu vrea să se înfăptuiască:

«La mulţi ani!»

GEF.

Cititorii revistei noastre cari vor face până la 20 Ianuarie 1932 un abonament de un an la „Oglinda Lumii" primesc GRATUIT un calendar bloc „Eminescu" pe anul 1932.

Reamintim că abonamentul pe un an la „Oglinda Lumii" se ridică la modica sumă de lei 250.

Cum trăiesc furnicile?

(Continuare din pag. 1241)

propiat, se urcă în crengi şi mănâncă mierea cu o lăcomie întrecând pe oamenii cei mai gurmanzi. Mierea străvezie înaintează din guşă în stomac prin esofagul transformat într'o adevărată pompă. O noapte întreagă stau şi înghit la miere şi abia în revărsatul zorilor pornesc spre furnicar. Aci se aleg anumite furnici care vor ţine loc de rezervor şi recoltatoarele le pompează mierea în vastele lor stomahuri elastice. Intr'o burtă de furnică încape o jumătate gram de miere, adică de 8 ori mai mult decât greutatea totală a corpului.

Un om care ar putea înghiţi 500 kg. alimente în câteva ore ar face un efort egal cu al acestor furnici, păstrând proporţia de mai sus.

In gravura noastră se vede o astfel de furnică încărcată cu miere. Incheieturile mici dela margine sunt bucăţile de chitivă desfăcute formând abdomenul extern, singurul vizibil la furnicele normale. Abdomenul intern e format dintr'o pieliţă care se poate dilata aşa fel că se umflă ca un balon.

Bineînţeles purtătoarele de miere de abia se pot mişca şi sunt ajutate de furnicele mai sprintene, care şi-au menţinut talia normală.

Intr'un muşuroi din Colorado săpat în gresie, s'au găsit la 4000 de furnici circa 580 rezervoare vii de miere.

Când vine vremea de secetă şi gogoaşele viespelor s'au uscat, furnicele se hrănesc numai cu mierea adunată de tovarăşele lor, care o dau în picături poporului înfometat.

Desenatorul a surprins momentul când o furnică-rezervor dă o gură de miere unui tovarăş flămând.

Deşi abia 1200 melifere pline pot furniza o jumătate kilogram de miere, pieile roşii din Mexic preţuesc atât de mult dulceaţa acestor specii încât e uzanţa să se servească la masa nunţii şi o tavă de furnici cu miere. Procedeul Pieilor Roşii e destul de sălbatic, dar nici europenii nu sunt mai civilizaţi devastând furnicare pentru a culege „ouă de furnici" spre a hrăni canarii adoraţi pe când pe de altă parte se lasă milioane de oameni să moară de foame pentru ca alţii să-şi poată îmbuiba în voe cine ştie ce animal din care şi-au făcut un idol.

In cursul anilor ce vin profeţii anunţă cele mai teribile zguduiri omeneşti şi formidabile catastrofe. Dacă lucrul se va întâmpla vreodată, adică după decenii de suferinţe, haos şi marasm, se va ajunge la principiile elementare găsite într'un muşuroi de furnici, unde domneşte ordinea, buna chibzuială, instinctul previziunii şi dragostea nemărginită pentru o patrie redusă la o moviliţă de pământ acoperită de zăpadă şi la câteva galerii săpate de generaţii întregi.

L. F.

Care a fost prima promoţie a Legiunii de onoare

Inalta distincţiune cu care, astăzi, Preşedintele Republciei Franceze onorează pe oamenii de valoare, a fost instituită la 2 Mai 1802 de către Primul Consul, şi conferită celei dintâi promoţii la 14 Iulie 1804. Din această promoţie făceau parte patru matematicieni: Legrange, Legendre, Monge şi Prony; trei astronomi: Cassini, Lalande şi Laplace; doi chimişti: Berthollet şi Parmentier; un zoolog: Cuvier; un botanist: A. L. de Jussien; un naturalist: Geoffroy Saint Hilaire; un medic: Hallé (medicul lui Bonaparte); un chirurg: P. J. Relletan (chirurgul lui Bonaparte); un inventator: I. M. Montgolfier; un magistrat: Brillat-Savarin; 2 oameni de stat: Cambacérès şi Fontaine; 4 literaţi: Arnault, Boufflers, Dellile şi Ducis (acesta din urmă, a refuzat distincţia); doi pictori: David şi Gerard; un sculptor: Houdon; 4 compozitori: Grétry, Lesueur, Méhul şi Mousigny.

Forul lui Traian... expropiat

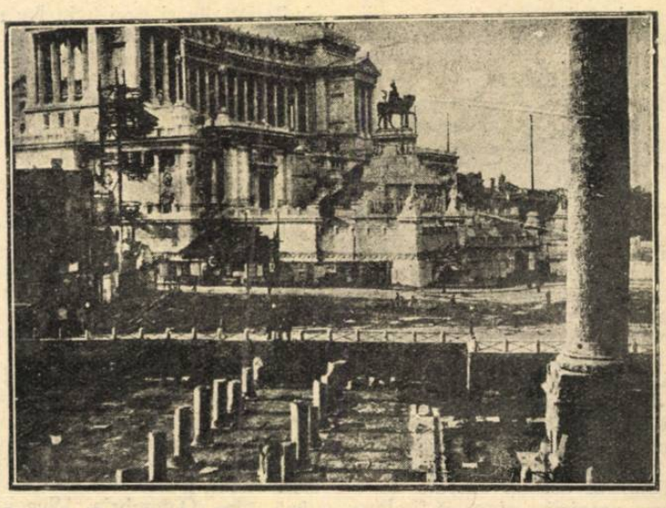

Ruinele For-ului lui Traian de la Roma, cari stricau perspectiva măreţului monument al regelui Victor Emanuel, au fost de curând... expropiate. Iată acum noua înfăţişare a pieţii.

Sporturile de iarnă au inceput

Căderea zăpezii aduce bucurie în sufletele celor ce practică sporturile de iarnă. Peste tot unde viaţa în aer liber pulsează intens şi unde foloasele mişcărilor desbărate de anumite prejudecăţi, sunt apreciate aşa cum trebue, sezonul acesta procură satisfacţiile cele mai variate.

1. Iată o echipă de bobsleigh, la o turnantă, pe care o străbate vertiginos. Cei patru componenţi ai echipei, cu privirile atente la povârnişul care se deschide în faţă, încearcă emoţiile luptei sportive cu o intensitate deosebită. Bobsleighul este unul din cele mai frumoase sporturi de iarnă, dar în acelaş timp şi unul care cere îndemânarea cea mai desăvârşită. Săniuţa cu volan pe care o vedeţi aci, fără să fie mişcată de altă forţă decât de legea gravităţii corpurilor, atinge în unele momente, o viteză de 100—120 km. pe oră. Pentru ca să o poată stăpâni, ochiul conducătorului trebue să fie de o agerime excepţională, iar mişcările celorlalţi trei coechipieri să acţioneze în cel mai perfect unison cu trepidaţiile săniuţei. Accidentele provocate de viteza aceasta ameţitoare sunt foarte frequente şi de aceea pârtiile pe cari se dispută cursele de bobsleigh, sunt amenajate cu cea mai mare minuţiozitate.

2. Patinajul are în toată lumea adepţi mai numeroşi chiar decât aşa zisele sporturi populare. Motivul este uşurinţa învăţării lui şi mai ales sacrificiile materiale reduse pe care le pretinde. Intr'adevăr, orice copil poate învăţa în câteva zile să se menţină pe patine fără să se poticnească sau să facă cunoştinţă cu duritatea ghieţii. Natural că specializarea cere oarecare bătae de cap, însă nu este mai puţin adevărat că sportul acesta elegant şi folositor, se poate practica şi fără această specializare.

Clişeul nostru reprezintă pe norvegianul Oscar Mathienen, un virtuos al patinajului, într'o cursă de 1000 metri, cu care prilej a bătut şi recordul mondial.

3. Patinajul artistic îşi merită pe deplin calificativul. Practicanţii şi practicantele acestui fel de patinaj reuşesc să facă exhibiţii de înaltă artă şi pe cari dansatorii cei mai desăvârşiţi n'ar putea să le realizeze fără ajutorul... patinelor. Iată în clişeul nostru o renumită patineusă germană, executând o interesantă figură într'un picior.

4. Ski-ul, care a început şi la noi în ţară să se practice mai intens, are în ţările nordice o utilizare din cele mai interesante. In Norvegia de exemplu copiii nu merg la şcoală decât pe ski-uri, în timp ce întreaga activitate a celor de acasă se bazează pe utilizarea practică a acestui sport. Cursele de distanţă şi de sărituri, sunt foarte gustate de marele public şi sunt întreceri urmărite cu atenţie de sute şi mii de oameni pe colinele înzăpezite ale munţilor.

In special săriturile de pe colinele amenajate cu trambuline, fac deliciul spectatorilor. Nu e vorbă, unii skieuri au ajuns să execute sărituri dela peste 70 metri înălţime, ceeace poate ori cine înţelege că nu este prea uşor.

Nu este mai puţin adevărat însă, că aceste salturi extraordinare în vid, nu sunt decât variante interesante ale acestui sport şi cari n'au altă menire decât să-i mărească spectaculozitatea şi aşa destul de însemnată.

Clişeul nostru reprezintă un skieur, gata să execute o astfel de săritură.

Actualităţi

1. Luni dimineaţa a fost degradat maiorul Vărzaru, condamnat de instanţele militare la douăzeci de ani muncă silnică pentru spionaj în favoarea sovietelor. Scoaterea din rândurile oştirii a acestui militar, a stârnit o vie curiozitate în rândurile marelui public. Solemnitatea a avut loc la cazarma Malmaison şi a fost oarecum stânjenită de enorma afluenţă a celor curioşi. Clişeul nostru reprezintă momentul solemn în care un ofiţer rupe galoanele fostului maior Vărzaru, înainte de a lua drumul oncei.

2. Intr'o linişte mormântală, comisarul regal lt.-col. Pella, citeşte actul de degradare. Maiorul Vărzaru ascultă, resemnat, sentinţa cea mai grea pe care o poate primi un militar.

3. Peste cinci mii de oameni s'au îmbulzit în curtea cazărmii Malmaison. Armata a trebuit să lupte din răsputeri pentru a putea ţine ordinea şi a fost chiar necesară mutarea întregei solemnităţi într'una din curţile interioare ale cazărmei.

4. Manifestaţiile comuniste sunt foarte rare în America, dar atunci când se produc, sunt extrem de violente. Autorităţile americane, dibace în reprimarea tuturor mişcărilor cu caracter subversiv, acţionează adesea într'o manieră forte. Clişeul nostru reprezintă o ciocnire dintre comunişti şi poliţie pe una din străzile oraşului Detroit. Se poate vedea din acest instantaneu, cât de energică este forţa publică faţă de manifestanţii indezirabili.

Degetele şi memoria

Vreţi o metodă bună pentru a recăpăta memoria pierdută ?

Un profesor italian, a ajuns la concluzia că este deajuns să freci degetul gros sau arătătorul, pentru a-ţi reaminti imediat de lucrurile uitate. Chestiunea aşa prezentată, este cât se poate de simplă cel puţin aşa afirmă profesorul cu pricina. Experienţa fiind foarte uşor de făcut, poate fi încercată de oricine, afară bineînţeles de... debitori.

CRĂCIUNUL COPIILOR

1. Primul Pom de Crăciun și prima bucurie.. — 2. Unul din cele mai celebre coruri de copii din Anglia, exersează cântecele de Crăciun. — 3. Bucuria micilor marinari, este transmisă simpaticului Buldog, printr'o porție de «Christmas pudding». — 4. Copiii de oameni înstăriți se desfată în fața surprizei pe care le-a făcut-o părinții. — 5. Un pom de Crăciun într'un spital de copii săraci. — 6. Sursa darurilor de Crăciun.

Iac' așa...

CICLOP

Iarna cumplită 'şi trimite ştafete
Iar madam Lola n'are toalete

Bărbăţelu pe plac îi face
Şi-i dă bani să se îmbrace

Dacă rochia îţi vine bine
Şi pălărie şic se cuvine

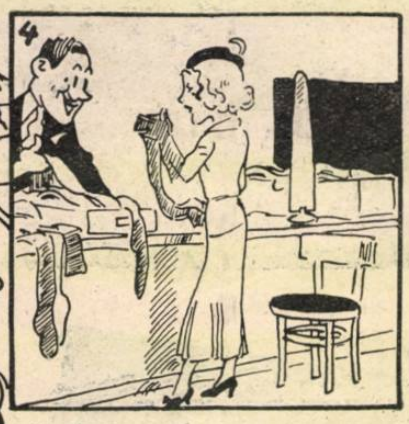

Când picioarele ţi-s o poemă
Şi ciorapii 's o problemă

Iar de trăieşti pe picior mare
Se cere şi ghiată ca atare

Chiar de-ar crăpa pământu 'n două
Tot îţi trebuie o geantă nouă

De foame rabzi, chiar speli şi vase
Dar cămăşuţă, trebuie de mătase

E scump paltonu, dar mă tentează
Şi ce bine m'aranjează

Dar lumea s'o 'nebuneşti
Îţi trebuie şoşoni ruseşti

Pe buze niţel cu roş
Şi Loluţa-i fără reproş

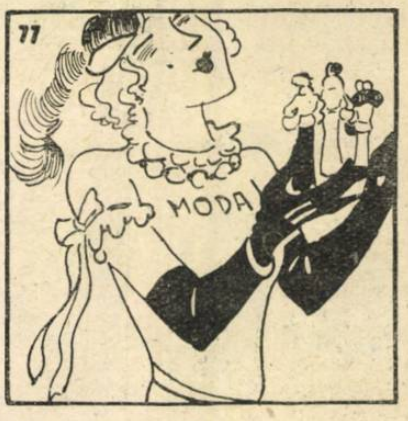

Iar ca Lola-i fie care
Când o prinde Moda 'n ghiare

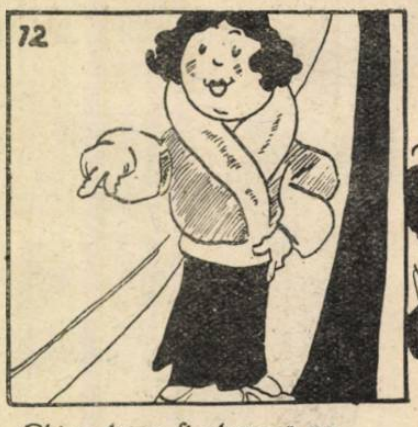

Chiar de-aş fi elegantă ca
madam Pompadour
La Expoziţia Modei tot mă duc,
v'o jur !...

DE PRETUTINDENI

Moaşte... mişcătoare

Sarra Kani, o vestită vrăjitoare din Liberia (Africa de Sud) este purtată din trib în trib, în scopul de a întdrepta vremea, care începuse să se cam strice...

Pisica, cel mai disciplinat pieton

Un Parizian care locueşte în faţa unei treceri pentru pietoni însemnată cu cuie bătute în pavaj, povesteşte că vede în fiecare zi o pisică trecând strada printre aceste cuie.

Intâia şi a doua oară crezuse că e o simplă coincidenţă, dar văzând că lucrul se repetă zilnic, trebui să admită că pisica nu proceda astfel decât cu bună ştiinţă. Observând că automobilele se opresc în faţa cuielor când treceau pietonii pisica străbătea strada pe locul marcat.

Un altul posedă o pisică tot atât de inteligentă.

Ea se juca cu un dop.

Intr'o seară, stăpânul ei aruncă dopul departe, spre a-i desmorţi labele. Or, spre marea sa uimire, pisica îi aduse dopul.

Crezând că a fost o simplă întâmplare, stăpânul reîncepu : pisica o porni, se duse să caute dopul şi se întoarse cu el.

Şi acum jocul se repetă seară cu seară, şi pisica nu oboseşte readucând mereu dopul.

Perle... şcolare

Se înşeală acei cari cred că munca de corectare a tezelor pe cari le fac şcolarii cu prilejul diferitelor examene, este o muncă plicticoasă şi aridă. Din contra, ignoranţa unora dintre candidaţi dă loc la răspunsuri atât de amuzante, încât profesorul este din ce în ce mai antrenat în corectarea acestor teze.

Iată strânse mai la vale câteva din răspunsurile date la un examen scris de elevii nepregătiţi.

«Un condensator variabil, este un condensator fix, dar care nu este fix».

«Zăpada sunt vapori de apă solidă».

«Aerul este o amestecătură de oxigen, azot şi puţin gaz».

«Nitratul de sodiu se găseşte în Chili şi în Egipt, în ţările arabe».

«Sulful este un antiseptic pentru vindecarea de râe a câinilor».

Iată şi câteva perle de ordin.... literar:

«Boileau a fost cel mai mare satir al secolului XVII».

Vorbind de Sainte Beuve, un candidat a scris:

«Sfântul avea dreptate».

Şi când te gândeşti că astfel de perle sunt fabricaţia unor candidaţi la bacalaureat...

Producţia mondială de aur

Biroul minelor din Statele Unite a publicat de curând o interesantă dare de seamă asupra producţiei mondiale de aur dela descoperirea Americei încoace. In acest interval s'au extras peste un miliard onci de aur. Dela 1493, continentul american a furnizat 281 milioane de onci, adică 28% din producţia mondială, Africa 27%, Australia 17%, America de Sud 12%, Asia 11% şi Europa numai 4%.

Astăzi când lupta pentru aur s'a deslănţuit crâncenă pe întinsul globului pământesc, această statistică este interesantă şi în acelaş timp instructivă.

Unde pleacă berzele

Se ştie că un mare număr de păsări emigrează regulat în timpul ernei în ţările calde şi se reîntorc odată cu încălzirea atmosferei. S'au făcut foarte numeroase cercetări pentru a se afla drumul pe cari îl iau aceste păsări, în călătoriile lor cari ţin adesea săptămâni întregi.

Dintre numeroasele specii studiate în Europa din acest punct de vedere, şi pentru cari s'a realizat cele mai precise informaţiuni, sunt berzele albe. Astfel, berzele născute în Danemarca, părăsesc patria lor toamna, trec Jutlanda şi apoi dealungul văilor Elbei şi Oderului se îndreaptă spre Carpaţi şi coboară în Balcani. Apoi pela Dardanele intră în Asia Mică şi în Syria şi coboară spre marile lacuri din Estul african sau spre Sud, adică la douăzecişipatru mii de kilometri de locul unde s'au născut.

Deliciile Tobbogan-ului

(Foto «The New-York Times»)

In timp ce la noi tinerile fete se ghemuesc în blănuri de teama gerului, în Apus sporturile în aer liber sunt în toi. Iată aci o nostimă dudue, care face tobboganing pe mare, fără să se sinchisească de frig şi de zăpadă.

Indeletniciri feminine în Japonia

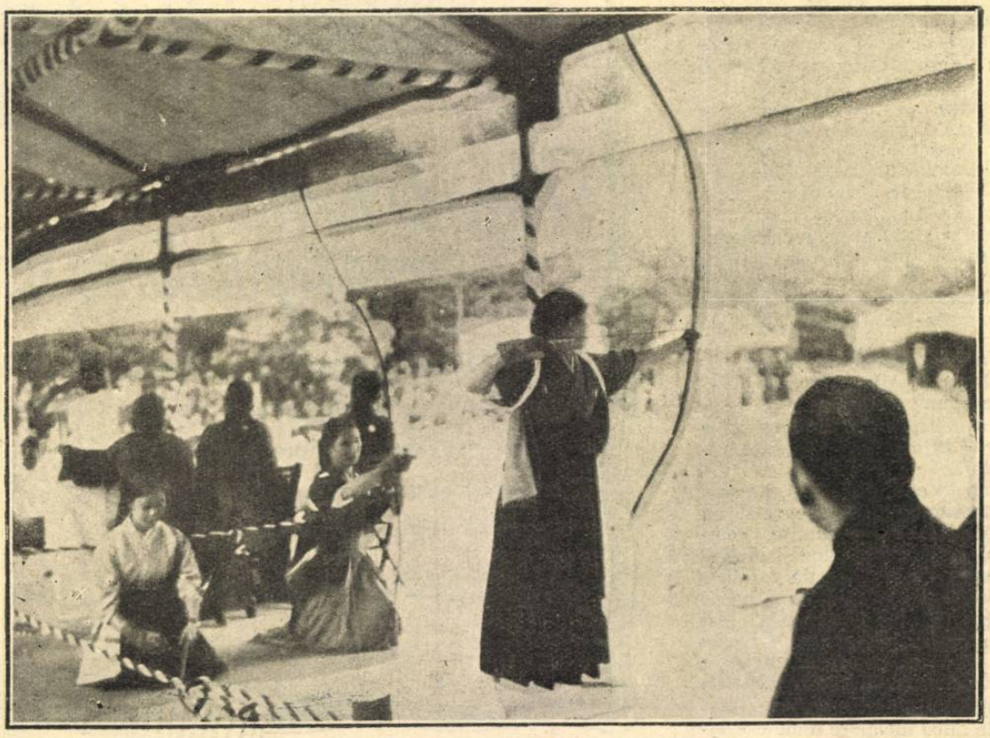

(Foto «New York Times», Ltd., Berlin)

Deşi războiul chino-japonez nu este înlăturat definitiv, femeile japoneze găsesc vreme să exerseze un nou sport «en vogue»: aruncarea cu arcul. In clişeul nostru vedem o fază interesantă a unui concurs de acest gen, disputat de curând la Tokio.

Comoara Rajahului

(*Continuare din pag. 1238*)

— S'a dus să-şi numere comoara, zicea Golam Shah, lângă tronul gol.

Din acest moment, rajahul începu să-şi modifice radical felul de a fi. El, care era cunoscut ca subtil şi viclean, deveni deodată guraliv şi transportat. Deveni foarte aspru în felul de a judeca lucrurile şi oarecum zgârcit. Confiscă averea lui Lal Dum, metalurgistul, pentru simplul motiv că acesta îşi bătuse femeea; puse noui impozite; pretinse butoae de vin tuturor acelora cari îi cereau audienţă. Deveni foarte puţin încrezător în personalul suitei sale, acelaş personal în care avea până atunci cea mai mare încredere.

Merse până acolo, încât îl acuză făţiş pe Golam Shah de spionaj şi-l insultă grosolan. Pe de alăt parte — lucru care-i dădu oarecari speranţe lui Golam Shah — rajahul făcea impresia că nu-l are la inimă nici pe Azim Khan.

Mai mult chiar, în aceste din urmă zile de declin, rajahul se închidea cu negustorii săi într'o mică încăpere şi vorbea cu ei pe un ton atât de scăzut, încât suita sa, care asculta în sala de audienţă, nu putea să înţeleagă un singur cuvânt.

Toate aceste lucruri, Golam Shah, Azim Khan şi Samud Sing le ţineau în mare secret şi se fereau să le divulge altcuiva.

Din când în când, venea la rajah un oarecare negru mut şi care-i aducea din regiunea şeasă, pachete cu un conţinut necunoscut.

— Nu pot fi decât pietre pentru comoara sa, afirmau cei din oraş.

— Albina îşi umple stupul, declară Azim Khan, moştenitorul rajahului, stând în camera de sus a lui Golam Shah. Dar, să fim răbdători.

In realitate, Azim era mai mult poltron decât trădător.

Golam Shah se arătă foarte nerăbdător să audă această declaraţie din gura lui Azim, în care-şi punea speranţele de viitor.

Acestea au fost ultimele zile ale domniei rajahului din Mindapour, în timpul în care îngrămădirea comorilor sale, dădea de vorbă tuturor supuşilor, dela Peshavar la Calcutta.

— Şi zi, strigă soţia judecătorului din Allapour, care şi ea ţinea să se afle în treabă, în timp ce noi deabea ne ducem traiul, la alţii comorile se îngrămădesc de zor!

«Nu este imoral ca acest afurisit bătrân să aibe atâtea bogăţii?

«Se spune că are...».

Şi urmă numirea amănunţită a tuturor bijuteriilor atribuite rajahului.

Până în cele din urmă, nu mai era un singur locuitor care să nu poată să-ţi dea amănunte complete, asupra rubinelor şi pietrelor preţioase strânse de rajah.

Intotdeauna, rajahul s'a îngrijit, ca nici Azim Khan şi nici Golam Shah să nu poată vedea — o clipă măcar — obiectele pe cari le introducea în cassa de fier.

Rajahul intra întotdeauna singur în mica încăpere unde era instalată comoara şi nu uita niciodată să închidă uşa prevăzută cu două lacăte puternice, înainte de a se apropia de cassa de bani şi de a recurge la cuvântul magic cu ajutorul căruia putea fi deschisă.

Ah! cum mai ciuleau urechile, cum se mai priveau între ei, miniştrii şi ofiţerii gărzii, de câte ori se închidea în faţa lor, uşa mascată de o perdea.

— Imbătrâneşte. Ce repede îmbătrâneşte! Se apropie şi timpul nostru, murmura Samud Singh.

Mâinile rajahului începură să tremure, mersul îi deveni şovăitor, iar memoria începu să-l părăsească.

Acum, când se reîntorcea din camera comoarei, crispa înfricoşător degetele pe cutele perdelei şi se poticnea ori de câte ori vroia să urce treptele tronului.

— Ii slăbeşte vederea! constată Golam. Merge cu turbanul şifonat, doarme de 'anpicioarelea şi în ceeace priveşte judecata, nu are mai multă decât un copil.

Era un spectacol foarte penibil să vezi îmbătrânirea subită a acestui om, care continua încă să guverneze poporul său. Era un motiv puternic care să facă din moştenitorul său prezumptiv, un revoluţionar. Dar, fără îndoială că îl interesa mai mult comoara, decât tronul. Domnia, cu toate grijile sale, era un lucru pe care putea să-l mai aştepte. Pietrele scumpe însă, bijuteriile de aur şi toate minunăţiile din cassa de fier îl excitau grozav.

(Urmarea în numărul viitor)

Această marcă are o reputatie de secole....

MILIOANE de oameni se folosesc zilnic în toată Europa de săpunul şi pasta de dinţi GIBBS. Reputaţia acestor produse se datoreşte calităţii lor superioare. Intrebuinţarea zilnică a săpunului sau pastei de dinţi GIBBS, fereşte dinţii contra cariei.

Incercaţi câtva timp aceste produse şi le veţi adopta

Pub. Gerard 01

Crăciunul lui Alfred de Musset

In marea sa galerie din Avenue de Friedland, fostul director al Comedici Franceze, Arsène Houssaye se opri în faţa tablourilor de Tizian, al cărui cult îl avea. Era ajunul Crăciunului anului 1880. Acolo îmi zise pe neaşteptate «că fusese totdeauna religios». Totuşi, fusese învinovăţit, împreună cu Théo, Murger şi Dumas, de a nu o arăta şi de a mânca «dulce» în zilele de post.

«Se prea poate, adăugă el. **Căci zilele noastre de adevărat post,** nu cădeau niciodată atunci când ar trebui să posteşti după comandă, după calendar. Şi, încă una din cauze, ar fi că am asociat întotdeauna pietăţii mele, plăcerea de a iubi femeile».

Intr'adevăr, nu i se iertase niciodată, în parohia sa, ceeace natura îi ceruse să facă. Aşa că nu sărbătorise nici un Crăciun cu o iesle, cu un măgar sau cu cei trei Magi. Cu toate acestea avea întotdeauna în vestibul câte un Maur care se lăuda că este fiul unui rege din Sudan, dar îi schimba adesea, pentrucă ştiau mai bine decât el sertarul în care îşi păstra micile economii.

Sărbătorile mari, le petrecea, totdeauna cu femei. Fără a fi religioase, spunea el, «aveau credinţa în ochi». Or, între anii 1840—1855, Notre Dame de Paris, era în mare vogă. Romanticii îi făcură osanale, până la sfârşitul Imperiului, şi Houssaye, îi evoca în faţa mea, unii după alţii.

Mérimée, inspector al monumentelor publice, avu o idee care vrăji pe cei din urmă ciraci ai lui Hugo, şi anume, de a sărbători Crăciunul pe înălţimile catedralei Notre Dame. El, singur printre laici şi din cauza îndeletnicirilor sale, avea cheile porţilor. Pe atunci privilegiul acesta era dintre acelea cari îţi aduceau prieteni... Să ai o asemenea cheie la orice prilej, este cu adevărat o prerogativă de mare **şambelan.**

Nemăsurat de mare fu bogăţia de limbaj pe care o iscă această veste printre aceşti domni, genii şi amatori de miracole. Théophile Gautier prefera pe atunci perinuţele divanelor, treptelor unei scări în spirală, dar Musset purta în ochii săi verzi «acea flacără de punch» cu care ştia atât de bine să încălzească inimile. Astfel că Mérimée puse la cale isprava de a călăuzi câţiva din aceşti poeţi pe culmile turnuleţelor, de pe cari Victor Hugo făcuse să curgă cascade de plumb topit. Aveau să serbeze Crăciunul, pe turnurile lui Quasimodo.

*

Se cunoaşte **zâmbetul lui Lucifer,** a omului care îndrăznise să scrie **Le Carrosse du Saint Sacrement,** pe vremea acelor escapade originale. Fără îndoială, nu aceasta fusese scopul pentru care ministerul Artelor frumoase îi încredinţase cheile. Insă Merimée mărturisise că nu era prima dată când urca scările catedralei în «companie galantă».

«In seara aceea, îmi povesti Houssaye aşi fi voit să aduc cu mine pe Gérard de Nerval, căruia îi plăceau atât de mult, aceste plimbări nocturne. Dar Mérimée se opuse şi la urmă eram numai Musset eu şi el cari purtam felinarele în timp ce cele trei doamne cari ne însoţeau duceau cu schimbul dealungul scărilor întortochiate, un coş cu proviziuni.

«Ne dădusem întâlnire într'o cafenea de pe chei şi, pe la orele unsprezece, Mérimée ne călăuzi prin întunecimi, până în vârful turnului dinspre partea de Nord. Mérimée dăduse ordin să stingem felinarele. Femeile tremurau în blănurile lor, când ajunserăm pe acoperiş». Poeţii nu ţin în seamă studiul termometrului... Iată-i deci deasupra acelui Paris, încă neadormit, la acea oră a anului, când «Pacea sălăşlueşte în sufletele celor credincioşi». Cântece vesele se auzeau de pe malul stâng Noaptea era nespus de luminoasă şi scânteindă de stele. Poposiră pe puntea coperişului de zinc, în faţa acelui colţ de Metropolă pe care îl străbate cursul fosforescent al Senei.

Mérimée, tuşind şi căutuşi de puţin în apele lui începu să îndruge basme de tot felul. Musset, târât de magia împrejmuitoare, se avântase deja în improvizaţii, când una din femei se plânse că-i e teamă. In răsuflarea extatică a acestei nopţi de Crăciun, ea refuză să bea şampanie şi rosti pe neaşteptate aceste cuvinte tăioase, şi fără etichetă: **«Vreau să plec!»**

Un soi de molimă puse stăpânire pe celelalte femei. Una, fu cuprinsă pe neaşteptate de remuşcări, cealaltă, începu să geamă, a treia arătând masa întunecoasă a turnului din faţă, se îngrozi mai întâiu de imobilitatea sa, pentru a sfârşi apoi cu afirmaţia că-l văzuse aplecându-se spre ei. Sticlele fură golite la iuteală. Femeile acestea stricaseră cheful. Musset îşi pierdu inspiraţia şi inspectorul Monumentelor Publice, păstra pentru dânsul sarcasmele lui care-i îngheţau pe buze. Părăsiră acolo coşurile, lăsând bucatele abea începute, porumbeilor.

Coborârea fu destul de primejdioasă. Deşi cu paşi nesiguri, ea se săvârşi într'o voioşie de nedescris, după câteva popasuri pe terasele de cari bărbaţii abuzară întru încălzirea acestor plăpânde făpturi. In tinda catedralei ele se simţeau deja liberate de remuşcări, iar bărbaţii nu se mai simţeau apăsaţi de remuşcarea femeilor. Era o povară nespus de grea pe conştiinţa lor şi pe care o stinse întâia atingere cu caldarâmul.

Toţi sfârşiră noaptea într'un prea cinstit cabaret de pe bulevard unde îi dogora un foc «de toţi dracii». Acest sfârşit de ajun de Crăciun, împăcă pe toată lumea şi cu viaţa şi chiar cu turnurile străvechiului Notre Dame.

«Fie ce-o fi, spuse una dintre cele cu remuşcările de adineauri, data viitoare când m'oi mai urca, o s'o fac pe vreme frumoasă». Şi Musset compuse una dintre nemuritoarele sale **Nopţi de Decembrie.**

Beneficiile celebrităţii

Rosy, cea mai mare dintre cele două Dolly Sisters, divorţând de soţul ei, miliardarul canadian Mortimer, a primit o despăgubire de 2½ milioane dolari... pentru a se căsători a doua oară cu un alt rege al finanţei, bogatul industriaş Natscher din Chicago.

Africa se civilizează

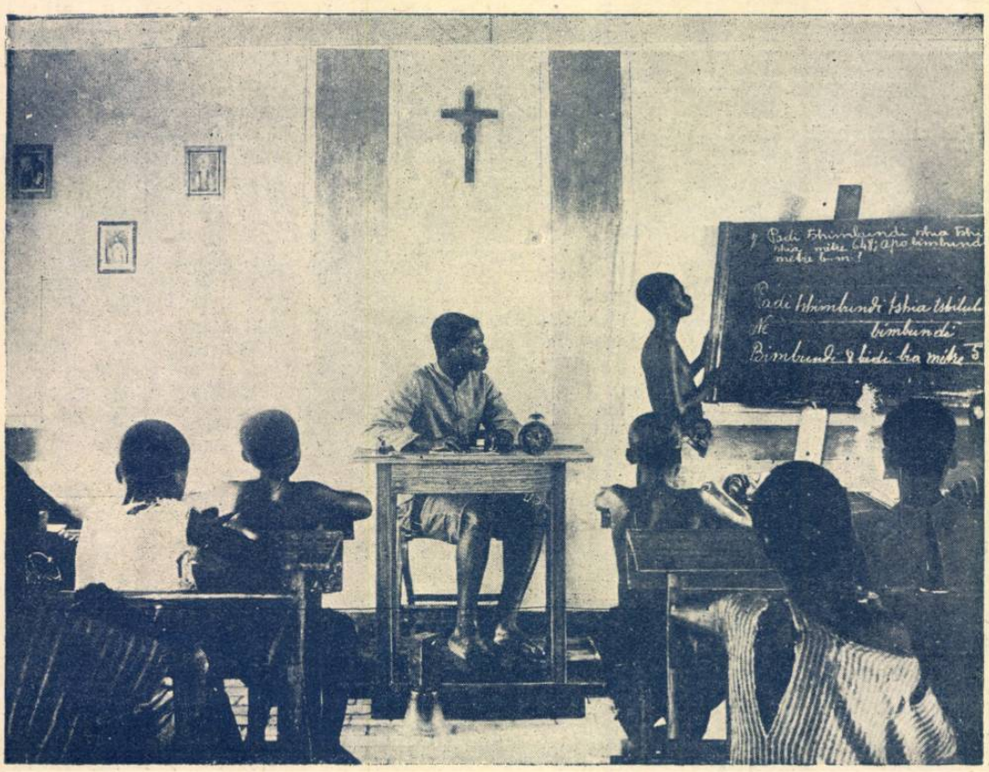

(Foto «New York Times», Ltd., Berlin)

Iată aci o şcoală în Africa Centrală, unde profesorii la fel de negrica şi elevii, se străduesc să facă pe micii şcolari să guste din farmecul civilizaţiei.

Aclimatizarea negrilor

Mediul este mai tare decât rasa. Negrii din America de Nord îşi pierd dela o generaţie la alta culoarea specifică a feţei iar europeanului i se înegreşte faţa la tropice. Climatul învinge originea de o potrivă din punct de vedere fizic şi intelectual. Studenţii malaezi ai universităţii din Leyda învaţă în foarte scurtă vreme să se comporte europeneşte, lucru pe care-l uită imediat la reîntoarcerea în patrie.

In acelaş timp, europenii cari stau mai multă vreme în insulele Malaeze, devin superstiţioşi, fatalişti, şi nu mai pot face nimic cu metodă. Spiritul s'a aclimatizat locului, întocmai ca şi fizicul.

JOCURI

Cuvinte încrucișate „Moș Crăciun"

de J. Avramescu

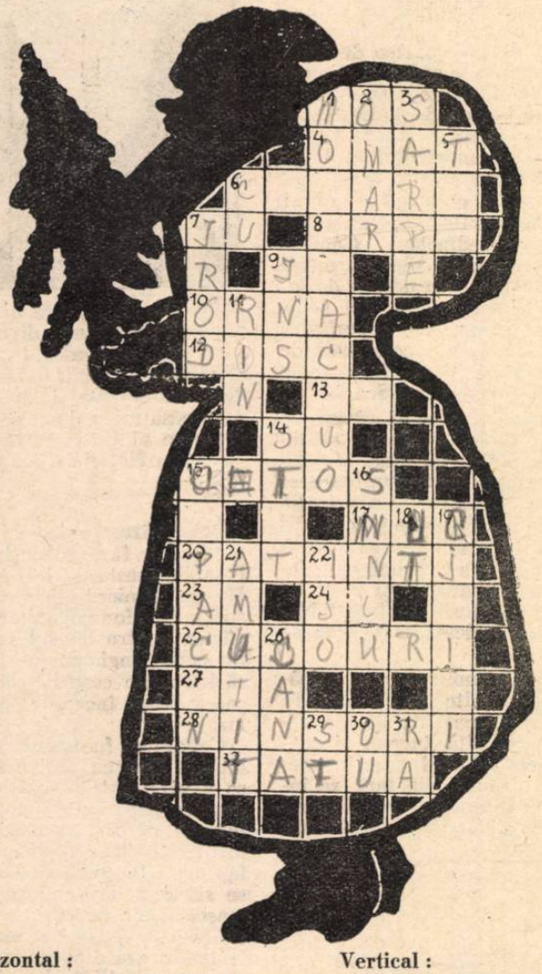

Orizontal:

1) Bătrân; 4) Zăpadă; 6) Anulată; 7) Părțile laterale ale pântecelui; 8) Fig. Adânc; 9) Alifie; 10) Impodobi un pom de Crăciun; 12) Placă mobilă; 13) Gust particular; 14) Sunt pe jumătate; 15) Timp ploios; 17) Arbore ce dă niște fructe cu cari se împodobește de obiceiu un pom de Crăciun; 20) Distracția de iarnă a copiilor; 23) Posed; 24) Conjuncție; 25) Bucuriile de Crăciun ale copiilor; 27) Interjecție; 28) Zăpezi; 32) Impestrița corpul cu figuri diferit colorate.

Vertical:

1) Personaj legendar; 2) Calif; 3) Comandantul diavolilor; 5) Ceașcă; 6) Conjuncție; 7) Numele moldovenesc al Vicleimului; 9) Individ; 11) Fluviu în Europa; 14) (Poetic). Ierusalim; 15) Ajunul Crăciunului; 16) Operă ce apare anual; 18) Notă muzicală; 19) Cerșetori; 21) Rămas mut de sfială; 22) Oraș în Peru; 26) Sat în Galilea; 29) Prescurtare din Sfânt; 30) Aliment; 31) Zeul Soarelui la Egipteni.

Joc geografic

de J. Avramescu

Se dau următoarele cuvinte: **Arman, Lot, Ister, Sărac, Arșic, Grase, Carne, Dinu, Laur, Pruni.**

Combinându-se literele din fiecare cuvânt, se vor găsi numiri de râuri.

Inițialele cetite de sus în jos vor da numele unui personagiu legendar.

Joc în pătrat

de Jocurescu

Orizontal:

1) Județ în România; 2) Inflorescență; 3) A lua din nou; 4) Operă ce apare anual; 5) Profesiune.

Vertical, la fel.

Soluțiile jocurilor din „O. L" No. 50

CUVINTELE MAGICE

AM – PERE	= AMPERE
SA – TURN	= SATURN
CAR – RA	= CARRA
ARTA – XERXE	= ARTAXERXE
LA – URA	= LAURA
OS – SA	= OSSA
NA – VARA	= NAVARA

Ascalon

ENIGMA

Sfinx, Edip

JOC DE CUVINTE INCRUCIȘATE

C	A	L	A	B	A	L	Ă	C
A	P	A	R	A	T	U	R	A
L	A	T	I	N	O	M	A	N
A	R	I	■	U	N	I	T	E
B	Ă	N	U	T	■	N	A	P
A	T	O	N	■	G	A	T	A
L	U	M	I	N	A	T	O	R
A	R	A	T	A	T	O	R	I
C	A	N	E	P	A	R	I	I

AU DESLEGAT TOATE TREI JOCURILE:

Bârlad: Mircea Grossu-Migro.
Brașov: Kolya I. Borșan.
București: Fănică Nicolaescu-Balș, Mircea A. Hartel, Aurica Dolejan, Al. Dobrinescu-Aledo, N. L. Petrescu, Gh. T. Avramescu, Nicu St. Lăzărescu, Zucherman Marcel.
Bușteni: S. Emil.
Buzău: Nicu Gr. Arsene, Valeria Iliescu.
Câmpina: Nicu C. Slavu-Sfinx, Sigmund Boniowsky, Ionel C. Ionescu-Băicoi.
Craiova: Alexandru Cristici, Leonard Virgil Brașoveanu, Gh. I. Ciobanu-Băilești, Bebe și Victor Dragotă, Barbu Cismărescu-Barcis, Cernăucă P. Ștefan.
Constanța: Jean Dumitrescu-Goiceanu.
Curtea de Argeș: Nicu Enăchescu-Brănești, Constantin I. Gheorghe.
Focșani: Zummer Ioseph.
Galați: Ionescu T. Ștefan.
Goicea-Mare-Dolj: Zuican M. Oprea.
Iași: Ionel I. Feifer-Lenoir, Ovidius Idriceanu-Igrov.
Padina-Buzău: Gheorghe V. Țiței ca.
Perișor-Dolj: Sandy și Take B. Staicovici.
Ploești: Teodor și Anny Stoicescu.
Silistra: Ing. Naco D. Nacov.
Timișoara: Mihai Ruje, Iochiu Aurel.
Turnu-Măgurele: Lucreția și Margareta Pallade.
Turnu-Severin: Cherata I. Mihai.

AU DESLEGAT JOCUL DE CUVINTE MAGICE ȘI ENIGMA:

Aninoasa: Cristel D. Lăzăroiu și Dogăroiu Mihalache.
București: Rucmele C. Carol.

AU DESLEGAT JOCUL DE CUVINTE ȘI ENIGMA:

Constanța: Sorel Avramescu.

AU DESLEGAT CUVINTELE MAGICE ȘI JOCUL DE CUVINTE INCRUCIȘATE:

București: Lt. S. Noel, Nicolae G. Andrei.
Ploești: George Negroiu, Geoges și Florica Wilhelm.
Râmnicu-Sărat: Ticuță M. Comănescu.
T.-Severin: Haralambie Mărgeanu, Coca E. Scarimba, Nuty Mihăilescu.

AU DESLEGAT NUMAI JOCUL DE CUVINTE MAGICE:

Alexandria-Teleorman: Mitică I. Pașaliu, Mimi Paraschivescu, Margareta Predescu.
Săliște-Sibiu: Nellu Nanu.

AU DESLEGAT NUMAI ENIGMA:

Cluj: Ciotloz Ligriv, student.

AU MAI DESLEGAT JOCURILE DIN «O. L.» No. 49:

Bârlad: Iftode Emil-Memphis, Ionescu Gh. Nicolae-Iodo.
Bistrița: Zăvoianu Paul.
Brăila: Daniel Cantemir.
Brașov: Kolya I. Borșan.
București: Aurica Dolejan, Al. Dobrinescu, Aledo, student, Hartel A. Mircea, Marinel Sârbulescu, Octavian T. Rădulescu-Tizu.
Buzău: D. Mitescu-Ulmu.
Caracal: Ilie T. Lupița, Ernest E. Gessner.
Constanța: Gh. Chiriac.
Craiova: Leonard Brașoveanu.
Curtea de Argeș: Nicu Enăchescu-Brănești.
Drăgășani: Wilhelm Layci.
Galați: Dorondoc Ovidiu.
Iași: Knall Alexandru, Ionescu Gh. Constantin.
Pitești: Peligrad Nicolae.
Pufești-Putna: Alys și Virginia Mereacre.
Râmnicu-Vâlcea: Bunea Florin, Mimy Steflea și N. Grăsoiu.
Săliște: Leana I., Nellu Nanu.
Sinaia: Lavinia Marinescu.
Tighina: Teodoru D. Constantin.
Todireni (Boatoșani): Gh. Gh. Nichifor escu, student.
Turbatu (Vlașca): Vasile R. Ioniță.
Turnu-Severin: Ticu Nacov.

Amintim din nou, că fiecare deslegător, trimițând soluțiile jocurilor, va trebui să le însoțească de bonul pe care îl atașăm la revistă.

Atragem atențiunea deslegătorilor că nici o soluție nu va fi luată în seamă fără bonul corespunzător.

Poșta jocurilor

Mircea Hartel (Loco): Jocul de de cuvinte încrucișate se va publica.

Mircea Grossu (Bârlad): Criptograma se va publica. Jocul o-

(Urmează în pag. 1251)

Calculatori fenomenali

Arta calculului are, ca şi toate celelalte arte, fenomenii respectivi. Astfel Franţa posedă pe extraordinarii Arnould, Renoul şi pe faimosul Inaudi.

Germania la rândul ei, a avut până de curând pe nu mai puţin extraordinarul doctor în filozofie Gottfried Rueckle.

Acesta a diferit în arta sa de aceea a francezilor, prin faptul că s'a ocupat şi de calcule astronomice. Astfel, doctorul Gottfried a calculat orbitele a nu mai puţin din cincizeci de planete.

Acesta era capabil să opereze cu memorie cu 200 cifre în timde şeapte minute. Pentru aceiaşi operaţie, Arnould a avut nevoe de nu mai puţin de 55 minute. Germanul a reuşit chiar recordul pe 408 cifre în 22 minute şi 48 secunde şi apoi pe cel de 504 cifre în 44 minute şi 20 secunde. Fenomenul german, care a încetat de curând din viaţă, nu a tras însă prea multe avantaje de pe urma artei sale. Puţinele economii pe care le-a avut le-a pierdut într'un crah financiar şi a murit în mizerie.

Ori ce s'ar spune, matematica, fenomenală chiar, nu este întotdeauna o meserie bună...

CITIŢI IN:
Biblioteca „ORIZONTUL"
No. 4
Gustave Le Bon
Psihologia Popoarelor
Lei 5 volumaşul

Soluţiile jocurilor

(*Continuare din pag. 1249*)

raşelor nu merge. Mai trimiteţi.

Naco D. Nacov (Silistra): Se va cerceta.

Ionel C. Ionescu (Băicoi): Jocul de cuvinte încrucişate e slab, mai încercaţi, de preferat jocuri noi.

Jean D.trescu-Goiceanu (Constanţa): Se va publica jocul de cuvinte încrucişate «Criza», celelalte nu sunt publicabile. Mai trimiteţi.

Ionescu G. Constantin (Iaşi): Jocul de cuvinte încrucişate refăcut, se va publica mai târziu.

Georges Wilhelm (Ploeşti): Jocul e foarte bun şi se va publica într'unul din numerile viitoare. Mai trimiteţi jocuri în acest gen.

Nicolae L. Petrescu (Loco): Bun, se va publica.

PRIN TRAGERE LA SORŢI AU CAŞTIGAT:

Premiul jocului de cuvinte magice, d. Ionel I. Feifer (Iaşi).

Premiul jocului enigma d. Sorel Avramescu (Constanţa).

Premiul jocului de cuvinte încrucişate, d. Haralambie Margeanu (T. Severin).

„Oglinda Lumii" No. 52
BONUL JOCURILOR

Caracterul omului după parfumul preferat

Nasologia e o ştiinţă. Un nasolog e un psiholog experimentat şi specializat. El cunoaşte caracterul omului după parfumul preferat: spune-mi cum miroşi, şi-ţi voi spune cine eşti!

Acei cărora le place parfumul de roze albe, de chypre, de pean d'Erwewtali, sunt senzuali, limbuţi, leneşi, risipitori. Ei vor fi prea graşi la bătrâneţe.

Brutarilor le place mirosul de musc. Cine iubeşte acest miros şi cu toate acestea preferă un alt parfum, dă dovadă de delicateţe.

E bine să ne parfumăm cu violete. Sufletele cinstite se parfumează cu apă de colonie: mirosul acesta denotă un caracter drept, un spirit cultivat, o inteligenţă vie.

Dar ce să credem de mirosul de yapana şi de acel de corylopus? Nu e precis. El denotă fiinţe excepţionale, capricioase.

Aşa susţine cel puţin savantul american Harry Thurston, intemeietorul nasologiei. Se spune chiar că el o şi dovedeşte.

Dorinţa fiecărei
doamne distinse este...

de a purta un ciorap fin, suplu şi durabil.
Indeplinind aceste calităţi, ciorapul scoate în evidenţă însăşi frumuseţea piciorului.
Rezistenţa ciorapului de mătase
darling
MARCA DEPUSĂ
se datoreşte sistemului patentat al acestei ţesături fine şi suple. Partea superioară a ciorapului este astfel întărită, încât firul de mătase nu se trage din cauza jaretierei.
De asemeni partea călcâiului şi a degetului gros este întărită, încât rezistă rosăturei pantofului, mai mult ca oricare alt ciorap.
Pretindeţi deci la furnizorul Dvs., ciorapul de mătase veritabil
darling
MARCA DEPUSĂ
Pub. Gerard

ACTUALITATEA IN CARICATURA

Repauz absolut

— Domnule, ai să-mi ceri scuze pe loc...
— Inutil, domnule, nu fac niciodată nimic în zilele de Crăciun.

NU VINE...

— De ce plângi, băeţaş ?
— Mama mi-a spus să nu trec strada până nu trece tramvaiul şi... nu vine nici unul.

BA DA!...

Deputatul A: Nu înţeleg cum ai putut să nu deschizi toată seziunea o singură dată gura.
Deputatul B.: Ba da! Am căscat când ai vorbit d-ta la mesaj.

NEDUMERIRE

Aşa dar, doamnă, din lichidul acesta veţi picura în ochi, de trei ori pe zi, câte zece picături.
— Înainte sau după masă, d-le doctor ?

Negustorie

— Vino la mătuşa şi sărut-o, ai să capeţi un pol.
— Oh ! nu tanti,... asta face mai mult.

DISCREŢIE

— Ştii să păstrezi un secret?
— Ca într'un mormânt.
— Imi trebuie urgent 2000 de lei.
— Fii liniştit: e ca şi cum n'aşi fi auzit nimic.

CE-I VINOVAT EL?

Soţia : Nu crezi că ar trebui să tăiem un porc cu prilejul nunţii noastre de argint?
Soţul : Ce vină are el că neam căsătorit acum douăzeci şi cinci de ani.

NAIVITATE

Unchiul (jucându-şi pe genunchi, nepoţelul): Iţi place să călăreşti?
Nepotul : Da, unchiule, dar parcă tot aşi prefera un măgar veritabil!

BOALĂ CRONICĂ

— Dar ce ţi-e că eşti atât de trist? Eşti cumva bolnav?
— Vai, sunt amărât. De abea am eşit din sanatoriu şi boala veche a şi reapărut.
— Aşa? Ce boală?
— Beţia!

Vânător dibaciu

—Nu-i nici o mirare că n'ai ucis nimic. Vânezi fără câine!
— Hm! păi vezi, tocmai mi-am ucis câinele!...

CRITICĂ

— Ei, cum a fost premiera de eri?
A fost interesantă?
— Da, dar cortinua a fost coborâtă prea târziu.
— Nu-i mare nenorocire. Dar cu cât a întârziat?
— Cu trei acte!

NAIVITATE

— Ce ai făcut, Mario, cu scrisoarea de pe biroul meu ?
— Am aruncat'o la cutie domnule.
— Ce prostie! Pe plic nu era scrisă adresa.
— Ştiu, dar am crezut că domnul nu vrea să se ştie cui scrie !

Teamă

— Nu, Ioane, lasă să mă duc eu în locul tău în pivniţă.
— Ţi-e frică că n'o să pot scoborî treptele ?
— Nu, mi-e teamă, tocmai că n'o să le poţi urca.

VREMURI GRELE

— De ani de zile lucrez în deficit şi pierd parale...
— De ce nu lichidezi ?
— Eşti nebun? Dar din ce să trăesc ?

LA BĂCAN

— Doriţi să vă împachetez epurii?
— Ce dracu, vrei să creadă lumea că i-am împuşcat în pachet?

CAUZA ŞI EFECT

— Dar ce s'a întâmplat, Mariţo ?
— Când aţi cântat adineauri nota aceia falşă, am vrut să-mi astup repede urechile şi atunci am scăpat salatiera.

O mică deosebire

— Mititica de Jenny? Cântă ca o sirenă.
— Da, o sirenă de uzină.

Cinematograful vorbitor sau logică irefutabilă

— N'aţi mai isprăvit de vorbit, aci în spate !
— Dar, doamnă, suntem la cinema vorbitor !

BIBLIOTECA UNIVERSITĂŢII IAŞI

Războiul din Manciuria

(Foto «The New-York Times»)

Soldați chinezi îmbarcați în vagoane rudimentare peste care au întins corturi, în drum spre câmpul de luptă.

Şi... cărţile s'au eftenit

Toate cărţile mai jos notate, se vând direct la Editura „EMINESCU" S. A., Bucureşti I, Strada Inginer Anghel Saligny, 2 şi la ori ce librărie din ţară la următoarele preţuri foarte mult reduse:

10 Lei Fi care volum roman complect

Henri Murger: In noaptea nunţii
F. M. Dostoievski: Vrăjitorul
Bjornstierne Bjornson: Poveste de dragoste
Jean Richepin: Povestire din lumea nouă
M. Lermontov: Bela, roman
N. Gogol: Războinarea groaznică
Gabrielle D'Annunzio: Pisica (Nuvele)
Charles Folley: Fiul lupilor de mare
Maurice Level: Naufragiaţii vieţii
R. Benim: Rivala, roman
V. C. Rondy: Secretul Principesei
Charles Omessa: Misterul Romanovilor
Epinghoven: Tainele Curţii germane
Bekir Aga: Memoriile unui eunuc
René Cazal: Voluptăţile războiului
Miguel Zamacois: Accidentul
Honoré de Balzac: Iubita imaginară
André Theuriet: Coleta, roman
Lynkeus: Micuţe Bucureştene (Frivolităţi)
Cady: Mica cerşetoare
P. B. Haşdeu: Sic Cogito

15 Lei volumul

Ivan Turgheniev: Eroismul Dragostei
Alex. Puşkin: Fata căpitanului
Guy de Maupassant: Nuvele
Georges Meirs: Pata de sânge
Mihail Eminescu: Geniu pustiu
I. L. Caragiale: Cănuţă om sucit
Dr. I. Frumuşanu: Cum să întinerim
Eugen Todie: O iubire
Lia Hârsu: Impărăţia de zăpadă

25 Lei volumul

Sven Heddin: Dela Polul Nord la Polul Sud. Vol. I—VI. Fiecare volum lei 25

30 Lei volumul

Claude Farrère: Casa oamenilor vii
Prinţesa Lucien Murat: Viaţa amoroasă a Catherinei Mari
Victor Margueritte: Talionul, roman
Victor Margueritte: Băetana (La Garçonne)
Victor Margueritte: Femeia emancipată
Victor Margueritte: Prostituata, roman
Victor Eftimiu, Elfiona, roman
Gustave Flaubert: Ispitirea Sft. Antoniu
Baron de Schlicht: Elita Prusacă, roman
Ludwig Wolff: Fiul lui Aníbal, roman sportiv
Dr. Ovidiu Alfandari: Cartea femeii însărcinate

40 Lei volumul

Panait Istrati: Nerantsula
Victor Margueritte: Vitele umane
Victor Margueritte: Corpul tău îţi aparţine
I. L. Caragiale: Teatru, volumul I
I. L. Caragiale: Teatru, volumul II
Marie-Lise Emilian: 1313 întrebări şi tot atâtea răspunsuri.
Mihail Eminescu: Poezii
Victor Eftimiu: Cântecul milei (Poezii)
Alfred Musset: Spovedania unui îndrăgostit

Rugăm păstraţi acest anunţ

Colecţia dedectivului ROB. PARKER
5 Lei Povestiri complecte Lei 5

Biblioteca „Orizontul" 5 Lei fiecare volum

Cărţi de succes

Klabund: Borgia, romanul unei familii	Lei	50
A. de Musset: Spovedania unui îndrăgostit	»	50
Panait Istrati: Ţata Minca	»	60
Remarque: Pe frontul de vest nimic nou	»	60
Ernst Glaeser: Contingent '924	»	60
Ioseph Delmont: Evrei în lanţuri	»	60
Torberg: Bacalaureatul elevului Gerber	»	100
Emil Ludwig: Napoleon	»	240

Al. Marghiloman: NOTE POLITICE, în 5 volume mari LEI 1600

Avantagii importante: *La comenzi între 250—300 lei se acordă* **GRATUIT „Un calendar Bloc Eminescu pe 1932".**
La comenzi între 300 şi 500 lei se acordă **GRATUIT: Un calendar Bloc Eminescu 1932 şi Una Casetă hârtie p. scris „Englisch Welin"**

Fie care volum roman complect Lei 20

Edgar Allan Poë: Aventurile lui Gordon Pym
J. Kessel: Nopţi Siberiene
Ivan Turgheniev: Un cuib de nobili
Lew N. Tolstoi: Moartea lui Ivan Ilici
F. M. Dostoievski: O femeie blândă
Emil Zola: Ispăşirea, roman
George Ohnet: Prinţul fatal
Gabrielle D'Annunzio: Tragedia a două fecioare
Jules Mary: Păcatul mamei
Jules Mary: Războinarea Spaniolei
Georges Meirs: Enigma trenului 13
Valentin Mandelstam: Jim Blackwood Jockeu
Louis Hemon: Battling Malone
Victor Eftimiu: Kiriachiţa, roman
C. Cosco: Grădina lui Dumnezeu
I. Greculescu: Cronicile lui Popic
Maurice Leblanc: Arsene Lupin, Gentlemen Apaş
Maurice Leblanc: Arsene Lupin, Acul scobit
Maurice Leblanc: Arsene Lupin, 813
Maurice Leblanc: Cele trei crime
Maurice Leblanc: Dopul de cristal
Maurice Leblanc: Confidenţele lui Arsene Lupin
Maurice Leblanc: Triunghiul de aur
Maurice Leblanc: Izbânda lui Arsene Lupin
Maurice Leblanc: Insula cu treizeci de sicrie
Maurice Leblanc: Piatra miraculoasă
Maurice Leblanc: Colţii Tigrului
Arsene Lupin, contra lui Herlock Sholmes

5 Lei EXEMPLARUL
Cereţi număr de probă gratuit.

OGLINDA LUMII

Revista ilustrata de actualitate
Redacţia şi Administraţia: Bucureşti I, Strada Inginer Anghel Saligny No. 2

20 PAGINI 20 Bogat ilustrate
Abonamente pe un an 250 lei, pe 6 luni 125 „
Gratuit pentru abonaţi un Calendar Bloc 1932

Delicioasa dudue pe care o vedeţi aci, poartă bereta de catifea, împodobită cu mătase, mult lăsată pe o parte descoperind complect cealaltă.

Nu mai este vorba, ca altădată, de schimbarea modei la pălării: bereta, în noua ei versiune, a triumfat asupra tuturor micilor pălării „Vie Parisienne" prea curând vulgarizate pentru a mai putea plăcea femeilor elegante. Din această modă, nu au rămas decât garniturile de pene, cari par cu totul la locul lor pe aceste berete de catifea sau de fetru. Supli şi rebeli cârlionţii acoperă toată partea liberă a capului şi se confundă cu buclele; în partea cealaltă, pene ascuţite stau drepte şi rigide. Unele sunt foarte mici, roşii, verzi ca smaragdul, albe sau pictate în aur. Important este să se poată da, cu ajutorul lor, beretelor sumbre aspectul viu şi interesant.

Noua beretă se poartă foarte aplecată pe partea dreaptă, descoperind astfel întreaga parte opusă a capului. Garnitura - pana sau nodul făcut din acelaşi material ca şi modelul— este situată sau în partea cea mai înaltă, sau în partea de jos, după cum se asortează mai bine.

Artistică beretă florentină din catifea neagră, creiată de o mare casă din Paris.

Pene ascuţite în două nuanţe, fixează cuta beretei de fetru taupé, purtată graţios de această drăgălaşă pariziană.

NEBUNIA BERETELOR

Beretă elegantă din piele roşie de căprioară, împodobită într'o parte cu o panglică discretă.

Bereta obişnuită se confecţionează din catifea sau din fetru. Pentru beretele de sport se întrebuinţează acelaşi material din care se fac mantourile, însă cu mici tăieturi. Bereta croşetată din lână sau din şnur de mătase, care se purta anul trecut, nu şi-a pierdut nimic din farmec. I se face însă o calotă mai largă, aşezată în diagonală, pentru a ascunde cu totul profilul drept.

O pană cade graţios pe bucle le lăsate descoperite, de bereta de fetru.

Beretă de fetru cu o singură pană aşezată vertical.

OGLINDA LUMII

26 DECEMBR · 1931
ANUL X. No.52

NUMAR SPECIAL ~DE CRACIUN 24 PAGINI 5 LEI

BIBLIOTECA UNIVERSITATII -IAȘI-

Iată un grup, pulsând de viață rată, opera măiastră a sculpto Alfred Stanislas